ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ที่ ศธ ๐๕๒๗.๐๒/ว ๐๑๕๐๕

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๙ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน คุณสมบัติ ลำคำ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย **นางสาวกัญญาณัฐ สิทธิยศ** รหัสประจำตัว ๕๓๐๓๐๖๐๘ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการศึกษา แขนงวิชาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"การพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก"** เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ดร.มานิตย์ ไชยกิจ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอื้อมพร หลินเจริญ)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย
โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๘-๓๒
โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖
๒. นางสาวกัญญาณัฐ สิทธิยศ
โทร ๐๘-๔๓๘๐-๐๘๗๘

ที่ ศธ ๐๕๒๗.๐๒/ว ๐๑๕๐๕

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๙ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน คุณอารีย์ เพลินชัยวานิช

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย **นางสาวกัญญาณัฐ สิทธิยศ** รหัสประจำตัว ๕๓๐๓๐๖๐๘ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการศึกษา แขนงวิชาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"การพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก"** เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ดร.มานิตย์ ไชยกิจ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอื้อมพร หลินเจริญ)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย
โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๘-๓๒
โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖
๒. นางสาวกัญญาณัฐ สิทธิยศ
โทร ๐๘-๔๓๘๐-๐๘๗๘

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย งานวิชาการ โทร. ๘๘๓๐

ที่ ศธ ๐๕๒๗.๐๒/ว ๐๑๕๐๔ **วันที่** ๙ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์

ด้วย **นางสาวกัญญาณัฐ สิทธิยศ** รหัสประจำตัว ๕๓๐๓๐๖๐๘ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการศึกษา แขนงวิชาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"การพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก"** เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ดร.มานิตย์ ไชยกิจ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังที่แนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอื้อมพร หลินเจริญ)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย งานวิชาการ โทร. ๘๘๓๐

ที่ ศธ ๐๕๒๗.๐๒/ว ๐๑๕๐๔ **วันที่** ๙ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปกรณ์ ประจันบาน

ด้วย **นางสาวกัญญาณัฐ สิทธิยศ** รหัสประจำตัว ๕๓๐๓๐๖๐๘ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการศึกษา แขนงวิชาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"การพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก"** เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ดร.มานิตย์ ไชยกิจ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังที่แนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอื้อมพร หลินเจริญ)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย งานวิชาการ โทร. ๘๘๓๐

ที่ ศธ ๐๕๒๗.๐๒/ว ๐๑๕๐๔ **วันที่** ๙ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ดร.วิเชียร ธำรงโสตถิสกุล

ด้วย **นางสาวกัญญาณัฐ สิทธิยศ** รหัสประจำตัว ๕๓๐๓๐๖๐๘ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการศึกษา แขนงวิชาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"การพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก"** เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ดร.มานิตย์ ไชยกิจ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังที่แนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอื้อมพร หลินเจริญ)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

ขั้นตอนที่ 1 ผลการสำรวจ (Survey)

ผลจากการศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการจำเป็นสมรรถนะผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก โดยการ สังเกตพฤติกรรมการดูแลเด็กออทิสติกของผู้ปกครองในศูนย์การศึกษาพิเศษ เขต 7 จำนวน 20 คน และสังเกตพฤติกรรมการสอนของครูที่สอนเด็กออทิสติก จำนวน 7 คน สนทนากลุ่มผู้ปกครองเด็กออทิสติกที่เป็นตัวแทนในเขตภาคเหนือ จำนวน 7 คน และครูผู้สอนเด็กออทิสติกในศูนย์การศึกษาพิเศษ จำนวน 7 คน ทำให้เห็นถึง สภาพ ปัญหา ความต้องการจำเป็นสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก โดยนำข้อมูลที่ได้จากการสำรวจมา วิเคราะห์ สังเคราะห์ เป็นสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก จากการดำเนินการสำรวจดังกล่าว ผู้วิจัยนำผลการศึกษาสามารถสรุปได้ ดังนี้

ตาราง 19 ผลการสรุปสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก จากสภาพที่พบจากการสำรวจข้อมูล

ที่	สมรรถนะ	การสำรวจข้อมูลด้านสภาพสมรรถนะที่พบ	ผลการสรุป
1	**ด้านทักษะ** (Skill)	จากการสังเกตพฤติกรรมพบว่าผู้ปกครองเด็กออทิสติกส่วนใหญ่ขาดทักษะในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกอย่างถูกวิธี และขาดการควบคุมอารมณ์ เด็กออทิติกแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น ไม่ฟังคำสั่งของผู้ปกครองและไม่เข้าใจกฎกติกา มารยาทของสังคม จากการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสนทนากลุ่ม พบว่าผู้ปกครองใช้วิธีการปรับพฤติกรรมโดยการทำโทษเด็กออทิสติกเป็นปกติ	สภาพผู้ปกครองเด็กออทิสติกขาดทักษะในการปรับพฤติกรรม
2	**ด้านความรู้**	จากการสนทนากลุ่มและการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ปกครองเด็กออทิสติกส่วนใหญ่ ขาดความเข้าใจลักษณะอาการของออทิสซึมทางด้านภาษา สังคม และพฤติกรรมที่เป็นปัญหา เช่น ซน ไม่อยู่นิ่ง ไม่ฟัง	ผู้ปกครองขาดความรู้และความเข้าใจในปัญหาพฤติกรรมของ

ตาราง 19 (ต่อ)

ที่	สมรรถนะ	การสำรวจข้อมูลด้านสภาพสมรรถนะที่พบ	ผลการสรุป
		คำสั่ง และขาดความรู้ในกระบวนการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกและวิธีการส่งเสริมพฤติกรรมด้านบวก การพัฒนาทักษะภาษาและสังคมสำหรับเด็กออทิสติก	เด็กออทิสติกและพัฒนาพฤติกรรมด้านบวก ทักษะภาษาและสังคม
3	**ด้านอัตมโนทัศน์** (Self - Concept)	**ด้านทัศนคติ** (Attitude) จากการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสังเกตพฤติกรรม พบว่าผู้ปกครองเด็กออทิสติก มีทัศนคติด้านลบต่อการปรับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเด็กออทิสติก และจากการสนทากลุ่ม พบว่า จากปัญหาที่ผู้ปกครองไม่รู้วิธีการปรับพฤติกรรมจึงเกิดความเครียดเมื่อต้องดูแลเด็กออทิสติกที่มีปัญหาพฤติกรรมตลอดเวลา **ด้านค่านิยม** (Value) จากการสังเกตพฤติกรรมและการสัมภาษณ์เชิงลึกพบว่าผู้ปกครองเด็กออทิสติกให้ค่านิยมการได้รับการสนับสนุนจากทางสังคม เช่น ทุนการศึกษาสำหรับเด็กออทิสติก (ทุนจากมูลนิธิคุณพุ่ม) การได้รับการบริจาคของเช่น เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม ขนม ฯลฯ ซึ่งทำให้ผู้ปกครองมีความกระตือรือร้นและสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรม ที่มีการสนับสนุน แจกของและแจกทุน รวมถึงการเห็นความสำคัญของการทำมาหาเลี้ยงชีพ มากกว่าการดูแลเด็กออทิสติกในการมารับบริการศูนย์การศึกษาพิเศษอย่างต่อเนื่อง เช่น ในฤดูการทำนา หรือฤดูการเก็บเกี่ยว ในฤดูการทำนา หรือฤดูการเก็บเกี่ยว	ผู้ปกครองเด็กออทิสติกมีทัศนคติด้านลบต่อการปรับพฤติกรรมและเครียด วิตกกังวล ผู้ปกครองมีค่านิยมในด้านการสนับสนุนทางสังคมและการทำงานหาเงินมาเพื่อสนับสนุนค่าใช้จ่ายในครอบครัว ผู้ปกครองขาดความมั่นในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก

ตาราง 19 (ต่อ)

ที่	สมรรถนะ	การสำรวจข้อมูลด้านสภาพสมรรถนะที่พบ	ผลการสรุป
		ภาพลักษณ์ของตน (Self-Concept) จากการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสังเกตพบว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่ขาดความมั่นใจในความสามารถของตนเองว่าจะจัดการกับพฤติกรรมของเด็กออทิสติกได้เชื่อว่าครูหน้าจะปรับพฤติกรรมของเด็กออทิสติกได้ดีกว่า	
4	**ด้านแรงจูงใจ** (Motive)	**ด้านแรงจูงใจ** (Motive) จากการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสังเกตพฤติกรรม พบว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่ยังขาดแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมกับครูในการปรับพฤติกรรมกับเด็กออทิสติก จากการสนทนากลุ่มพบว่ากับผู้ปกครองเด็กออทิสติกเกิดความ รู้สึกหมดหวัง และไม่มีกำลังใจ ซึ่งจากการสังเกตพฤติกรรมผู้ปกครองในห้องปฏิบัติการสอนเด็กออทิสติก พบว่า ผู้ปกครองมักจับกลุ่มพูดคุย รับประทานอาหารว่าง หาผมขาว นั่งถักเปียให้กัน และอยู่กันคนละมุมกับครูผู้สอนในขณะที่ครูกำลังสอนเด็กออทิสติกซึ่งผู้ปกครองไม่ได้มีปฏิสัมพันธ์ใดๆในขณะที่เด็กออทิสติกทำกิจกรรมการเรียนรู้กับ จากการสังเกตพฤติกรรมจากการนิเทศการสอนของครูผู้สอนเด็กออทิสติกยังขาดการประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อให้เข้ามามีส่วนร่วมในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก ซึ่งบทบาทของครูผู้สอนเป็นการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามภาระกิจแต่ยังไม่มีโครงสร้างของกิจกรรมการมีส่วนร่วมระหว่างครูกับผู้ปกครองอย่างชัดเจน	ผู้ปกครองเด็กออทิสติกขาดแรงจูงในการมีส่วนร่วมกับครูและไม่มีโครงสร้างกิจกรรมการมีส่วนร่วมอย่างชัดเจน

ตาราง 19 (ต่อ)

ที่	สมรรถนะ	การสำรวจข้อมูลด้านสภาพสมรรถนะที่พบ	ผลการสรุป
5	**บุคลิกประจำตัวผู้ปกครองเด็กออทิสติก** (Trait)	**บุคลิกประจำตัวผู้ปกครองเด็กออทิสติก** (Trait) จากการสังเกตพฤติกรรมผู้ปกครองเด็กออทิสติก โดยส่วนใหญ่จัดการกับพฤติกรรมคือการใช้ไม้เรียว บางคนถือเพื่อขู่ให้เด็กออทิสติกกลัว แต่บางคนก็ใช้ไม้เรียวตีเด็กออทิสติกจริงๆ และผู้ปกครองเด็กออทิสติกส่วนใหญ่ขาดคือความกระตือรือร้นในการมีส่วนกับครูในการพัฒนาเด็กออทิสติกอย่างต่อเนื่อง และจากการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสนทนากลุ่มของคนผู้สอนเด็กออทิสติกก็พบว่าผู้ปกครองเด็กออทิสติกขาดความสนใจ และไม่ทำตามที่ครูแนะนำในเรื่องการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกอย่างต่อเนื่อง ขาดความอดทนรอผลการพัฒนามักพาเด็กไปรับบริการหลายที่ทำให้เด็กออทิสติกเกิดปัญหาพฤติกรรมเพิ่มมากขึ้นเนื่องจากปรับตัวยาก	ผู้ปกครองเด็กออทิสติกเด็กออทิสติกใช้ไม้เรียว ขู่ให้เด็กกลัว ขาดความสนใจ ไม่ทำคำแนะนำ ขาดความอดทน

จากตารางพบว่า สภาพผู้ปกครองเด็กออทิสติกขาดทักษะในการปรับพฤติกรรม ผู้ปกครองขาดความรู้และความเข้าใจในปัญหาพฤติกรรมของเด็กออทิสติกและพัฒนาพฤติกรรมด้านบวก การพัฒนาทักษะภาษาและสังคมผู้ปกครองเด็กออทิสติกมีทัศนคติด้านลบต่อการปรับพฤติกรรมและเครียด วิตกกังวลผู้ปกครองมีค่านิยมในด้านการสนับสนุนทางสังคมและการทำงานหาเงินมาเพื่อสนับสนุนค่าใช้จ่ายในครอบครัว ผู้ปกครองขาดความมั่นในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก ผู้ปกครองเด็กออทิสติกขาดแรงจูงในการมีส่วนร่วมกับครู และไม่มีโครงสร้างกิจกรรมการมีส่วนร่วมอย่างชัดเจน ผู้ปกครองเด็กออทิสติกมักใช้ไม้เรียว ขู่ให้เด็กกลัว ขาดความสนใจ ไม่ทำคำแนะนำ ขาดความอดทน

ตาราง 20 ผลการสรุปสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก จากปัญหาที่พบ จากการสำรวจข้อมูล

ที่	สมรรถนะ	การสำรวจข้อมูลด้านปัญหาสมรรถนะที่พบ	ผลการสรุป
1	**ด้านทักษะ** (Skill)	**ด้านทักษะ** (Skill) จากการสังเกตพฤติกรรมและการสัมภาษณ์เชิงลึกพบว่าผู้ปกครอง**ส่**วนใหญ่ขาดทักษะในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกอย่างถูกวิธี และขาดการควบคุมอารมณ์ โดยเมื่อเด็กออทิติกแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น ไม่ฟังคำสั่งของผู้ปกครองและไม่เข้าใจกฎ กติกา ทางสังคม ผู้ปกครองมักโกรธและทำร้ายเด็กออทิสติก ผู้ปกครองบางคนตีเด็กอย่างรุนแรงและควบคุมอารมณ์ตนเองไม่อยู่ บางคนด่าทอ เสียงดังเอะอะโวยวาย ใช้ถ้อยคำหยาบคาย บางคนทำร้ายด้วยการดึงผม ตบหน้าเด็ก จากการสังเกตพฤติกรรมเด็กออทิส- ติกอย่างต่อเนื่องในรายที่ผู้ปกครองมีปัญหาคบคุมอารมณ์และทำร้ายเด็กพบว่า เด็กออทิสติกมีการแสดงออกทางอารมณ์เช่นเดียวกับผู้ปกครองเมื่อเด็กถูกขัดใจ หรือในระหว่างการทำกิจกรรมในชั้นเรียนเด็กมักแสดงพฤติกรรมกรีดร้องโวยวาย ดิ้นทุรนทุราย และวิ่งวนรอบห้อง ทำร้ายตนเองและทำร้ายครูและผู้ปกครองที่อยู่ใกล้ เด็กออทิสติก อยู่รวมกับครูและเพื่อนเกิดปัญหาพฤติกรรมที่รุนแรง เช่น ตีเพื่อน แรงๆ จนเพื่อนร้องไห้ ไล่กัดเพื่อน ข่วนหน้าครู	ผู้ปกครองเด็กออทิสติกขาดทักษะในการปรับพฤติกรรมและทักษะควบคุมอารมณ์

ตาราง 20 (ต่อ)

ที่	สมรรถนะ	การสำรวจข้อมูลด้านปัญหาสมรรถนะที่พบ	ผลการสรุป
2	**ด้านความรู้**	**ด้านความรู้** (Knowledge) จากการสนทนากลุ่มและการสัมภาณ์เชิงลึกผู้ปกครองเด็กออทิสติกส่วนใหญ่ ยังขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาพฤติกรรมที่เกิดขึ้นกับเด็กออทิสติกต้องและระยะเวลาในการบำบัดรักษา ผู้ปกครองแสวงหาแหล่งบำบัดที่หลากหลาย โดยไม่อดทนรอดูการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรม เพราะเมื่อผู้ปกครองได้รับข้อมูลจากผู้ปกครองด้วยกันว่ามีแหล่งบำบัดที่ไหน ก็มักจะรีบเปลี่ยนสถานที่ ซึ่งเด็กออทิสติกมีปัญหาเรื่องการปรับตัวและความยืดหยุ่น ต้องปรับตัวใหม่ ทำให้เสียเวลาในการเริ่มต้นใหม่หลายครั้ง จากการสังเกตผู้วิจัยพบว่าผู้ปกครองบางคนไม่มีความรู้แต่ใช้ความเชื่อด้านโชคชะตา ราศี และเชื่อง่ายเกินไป ไม่เข้าใจลักษณะอาการของเด็กออทิสติกที่ และขาดความรู้ในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกอย่างเหมาะสม	ผู้ปกครองเด็กออทิสติกขาดความรู้ความเข้าใจในปัญหาพฤติกรรม ขาดความรู้ในการปรับพฤติกรรม
3	**มโนทัศน์** (Self - Concept)	**ด้านอัตมโนทัศน์** (Self Concept) ประกอบด้วย 3 ส่วนย่อย คือ **ด้านทัศนคติ** (Attitude) จากการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสังเกตพฤติกรรมพบว่าผู้ปกครองเด็กออทิสติกมีทัศนคติด้านลบ ซึ่งจากการสังเกตพฤติกรรมผู้ปกครองส่วนใหญ่ที่ทำร้ายเด็กตอบว่า รู้สึกเสียใจ บางคนถึงน้ำตาไหลขณะให้สัมภาษณ์เพราะตนเองไม่สามารถควบคุมอารมณ์ได้ และรู้สึกเครียด กดดัน และตั้งความหวังไว้สูง อยากให้เด็กออทิสติกเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เป็นปัญหาอย่าง	ผู้ปกครองเด็กออทิสติกมีทัศนคติด้านลบต่อปัญหาพฤติกรรมที่เกิดขึ้นกับเด็กออทิสติกและมีความเครียดในการดูแล

ตาราง 20 (ต่อ)

ที่	สมรรถนะ	การสำรวจข้อมูลด้านปัญหาสมรรถนะที่พบ	ผลการสรุป
		รวดเร็ว ยังขาดความอดทนต่อปัญหาพฤติกรรมของเด็กออทิสติก **ด้านค่านิยม** (Value) จากการสังเกตพฤติกรรมผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกเด็กออทิสติกให้ค่านิยมในเรื่อง การได้รับการสนับสนุนจากทางสังคม เช่น ทุนการศึกษาสำหรับเด็กออทิสติก (ทุนจากมูลนิธิคุณพุ่ม) การได้รับการบริจาคของ เช่น เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม ขนม ฯลฯ ซึ่งทำให้ผู้ปกครองมีความกระตือรือร้นและสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรม ที่มีการสนับสนุน แจกของและแจกทุน รวมถึงการเห็นความสำคัญของการทำมาหาเลี้ยงชีพ มากกว่าการดูแลเด็กออทิสติกในการมารับบริการศูนย์การศึกษาพิเศษอย่างต่อเนื่อง เช่น ในฤดูการทำนา หรือ ฤดูการเก็บเกี่ยว ทำให้เกิดปัญหาถึงการมีส่วนร่วมกับครูในการพาเด็กมารับบริการที่ศูนย์การศึกษาพิเศษ อย่างต่อเนื่อง ทำให้เด็กออทิสติกมีจำนวนชั่วโมงของการปรับพฤติกรรมต่อสัปดาห์น้อย หรือในบางสัปดาห์ไม่ได้มารับบริการที่ศูนย์การศึกษาพิเศษเลย **ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของตน** (Self Concept) จากการสนทนากลุ่มซึ่งพบว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่บอกว่าไม่แน่ใจในความสามารถของตนเองว่าจะจัดการกับพฤติกรรมของเด็กออทิสติกได้เชื่อว่าครูหน้าจะปรับพฤติกรรมของเด็กออทิสติกได้ดีกว่า ซึ่งทำให้เกิดปัญหา	

ตาราง 20 (ต่อ)

ที่	สมรรถนะ	การสำรวจข้อมูลด้านปัญหาสมรรถนะที่พบ	ผลการสรุป
		การขาดการมีส่วนร่วมระหว่างครูและผู้ปกครอง และการที่ผู้ปกครองขาดความมั่นใจในความสามารถของตนจึงกลัวและไม่กล้าที่จะลงมือปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกทำให้พัฒนาการเด็กออทิสติกไม่เป็นไปตามที่คาดหวังของผู้ปกครองจึงเกิดความเครียดและวิตกกังวลตามมา	
4	**ด้านแรงจูงใจ** (Motive)	**ด้านแรงจูงใจ** (Motive) **จากการสังเกตพฤติกรรม** ผู้ปกครองในการการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกส่วนใหญ่ยังขาดแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมกับครูในการปรับพฤติกรรมกับเด็กออทิสติก จากการสังเกตผู้ปกครองในห้องปฏิบัติการสอนเด็กผู้ปกครองไม่ได้มีปฏิสัมพันธ์ใดๆในขณะที่เด็กออทิสติกทำกิจกรรมการเรียนรู้กับครูผู้สอนขาดแรงจูงในการการมีส่วนกับปรับพฤติกรรม จากการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสนทนากลุ่ม ผู้ปกครองให้สัมภาษณ์ว่าเกิดความรู้สึกท้อแท้และหมดกำลังใจ	ผู้ปกครองเด็กออทิสติกขาดแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมกับครูในการปรับพฤติกรรม รู้สึกท้อแท้และหมดกำลังใจ
5	**บุคลิกประจำตัวผู้ปกครองเด็กออ-ทิสติก** (Trait)	จากการสังเกตพฤติกรรมผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกส่วนใหญ่ใช้ไม้เรียวตีเด็กและทำร้ายเด็กออทิสติกเมื่อไม่สามารถควบคุมหรือจัดการกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเด็กออทิสติก ผู้ปกครองเด็กออทิสติกขาดความกระตือรือร้น ขาดความสนใจ และไม่ทำตามที่ครูแนะนำในเรื่องการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกอย่างต่อเนื่อง ผู้ปกครองขาดความอดทนไม่พาเด็กมารับบริการที่ศูนย์การศึกษาพิเศษอย่างต่อเนื่อง จากการสังเกตพฤติกรรมในขณะออกไปเยี่ยมบ้าน	บุคลิกที่เป็นปัญหาผู้ปกครองออทิสติก การลงโทษอย่างรุนแรง การไม่ร่วมมือกับครู ไม่สนใจเด็ก การไม่พาเด็กมารักษาอย่างต่อเนื่อง ขาดความอดทน

ตาราง 20 (ต่อ)

ที่	สมรรถนะ	การสำรวจข้อมูลด้านปัญหาสมรรถนะที่พบ	ผลการสรุป
		เด็กออทิสติกที่ผู้ปกครองไม่มารับบริการอย่างเนื่อง พบว่าเด็กเป็นภาระกับครอบครัวเพราะฟังคำสั่งไม่เข้าใจ ช่วยเหลือตนเองไม่ได้ สนทนากลุ่มครูผู้สอนเด็กออทิสติกพบว่าเด็กออทิสติกมักถูกละเลย และถูกทอดทิ้ง ผู้ปกครองไม่สนใจ ทำให้เกิดปัญหาเด็กออทิสติกที่ไม่มีความพร้อมที่จะเข้าสู่ระบบการศึกษาได้ ช่วยเหลือนตนเองไม่ได้	

จากตารางพบว่า ผู้ปกครองเด็กออทิสติกมีปัญหาขาดทักษะในการปรับพฤติกรรม และทักษะการควบคุมอารมณ์ รวมถึงขาดความรู้ ความเข้าใจในปัญหาพฤติกรรมของเด็กออทิสติก ขาดความรู้และทักษะในการปรับพฤติกรรม ผู้ปกครองเด็กออทิสติกมีทัศนคติด้านลบต่อปัญหาพฤติกรรมที่เกิดขึ้นกับเด็กออทิสติกและมีความเครียดในการดูแลผู้ปกครองออทิสติกให้ค่านิยมในเรื่องการสนับสนุนทางสังคมและการทำงานหารายได้มากว่าการพัฒนาเด็กออทิสติกอย่างต่อเนื่อง มีปัญหาขาดมั่นใจในตนเอง กลัว ไม่กล้าลงมือปฏิบัติ ขาดการมีส่วนร่วมระหว่างครูกับผู้ปกครอง ผู้ปกครองเด็กออทิสติกขาดแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมกับครูในการปรับพฤติกรรม รู้สึกท้อแท้และหมดกำลังใจ บุคลิกที่เป็นปัญหาผู้ปกครองออทิสติกคือ การลงโทษเด็กออทิสติกอย่างรุนแรง การไม่ร่วมมือกับครู ไม่สนใจเด็ก การมาพาเด็กมารักษาอย่างต่อเนื่อง และขาดความอดทน

ตาราง 21 ผลการสรุปสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก จากความต้องการจำเป็นสมรรถนะ จากการสำรวจข้อมูล

ที่	สมรรถนะ	การสำรวจข้อมูลด้านความต้องการจำเป็นสมรรถนะที่พบ	ผลการสรุป
1	**ด้านทักษะ** (Skill)	**ด้านทักษะ** (Skill) จากการสังเกตพฤติกรรมและการสัมภาษณ์เชิงลึกพบว่า ผู้ปกครอง**ส่**วนใหญ่ขาดทักษะในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกอย่างถูกวิธี และขาดการควบคุมอารมณ์ โดยเมื่อเด็กออทิสติกแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น ไม่ฟังคำสั่งของผู้ปกครองและไม่เข้าใจกฎ กติกา ทางสังคม ผู้ปกครองมักโกรธและทำร้ายเด็กออทิสติก ผู้ปกครองบางคนตีเด็กอย่างรุนแรงและควบคุมอารมณ์ตนเองไม่อยู่ บางคนด่าทอ เสียงดังเอะอะโวยวาย ใช้ถ้อยคำหยาบคาย บางคนทำร้ายด้วยการดึงผม ตบหน้าเด็ก จากการสังเกตพฤติกรรมเด็กออทิสติกอย่างต่อเนื่องในรายที่ผู้ปกครองมีปัญหาคบคุมอารมณ์และทำร้ายเด็กพบว่า เด็กออทิสติกมีการแสดงออกทางอารมณ์เช่นเดียวกับผู้ปกครองเมื่อเด็กถูกขัดใจ หรือในระหว่างการทำกิจกรรมในชั้นเรียนเด็กมักแสดงพฤติกรรมกรีดร้อง โวยวาย ดิ้นทุรนทุราย และวิ่งวนรอบห้อง ทำร้ายตนเองและทำร้ายครูและผู้ปกครองที่อยู่ใกล้ เด็กออทิสติก อยู่รวมกับครูและเพื่อนเกิดปัญหาพฤติกรรมที่รุนแรง เช่น ตีเพื่อนแรงๆ จนเพื่อนร้องให้ ไล่กัดเพื่อน ข่วนหน้าครู	ผู้ปกครองเด็กออทิสติกขาดทักษะในการปรับพฤติกรรมและทักษะควบคุมอารมณ์

ตาราง 21 (ต่อ)

ที่	สมรรถนะ	การสำรวจข้อมูลด้านความต้องการจำเป็นสมรรถนะที่พบ	ผลการสรุป
2	**ด้านความรู้**	**ด้านความรู้** (Knowledge) จากการสนทนากลุ่มและการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ปกครองเด็กออทิสติกส่วนใหญ่ ยังขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาพฤติกรรมที่เกิดขึ้นกับเด็กออทิสติกต้องและระยะเวลาในการบำบัดรักษา ผู้ปกครองแสวงหาแหล่งบำบัดที่หลากหลาย โดยไม่อดทนรอดูการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรม เพราะเมื่อผู้ปกครองได้รับข้อมูลจากผู้ปกครองด้วยกันว่ามีแหล่งบำบัด ที่ไหน ก็มักจะรีบเปลี่ยนสถานที่ ซึ่งเด็กออทิสติกมีปัญหาเรื่องการปรับตัวและความยืดหยุ่น ต้องปรับตัวใหม่ ทำให้เสียเวลาในการเริ่มต้นใหม่หลายครั้ง จากการสังเกตผู้วิจัยพบว่าผู้ปกครองบางคนไม่มีความรู้แต่ใช้ความเชื่อด้านโชคชะตา ราศี และเชื่อง่ายเกินไป ไม่เข้าใจลักษณะอาการของเด็กออทิสติกที่ และขาดความรู้ในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกอย่างเหมาะสม	ผู้ปกครองเด็กออทิสติกขาดความรู้ ความเข้าใจในปัญหาพฤติกรรม ขาดความรู้ในการปรับพฤติกรรม
3	**มโนทัศน์** (Self - Concept)	ด้านอัตมโนทัศน์ (Self Concept) ประกอบด้วย 3 ส่วนย่อย คือ **ด้านทัศนคติ** (Attitude) จากการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสังเกตพฤติกรรมพบว่าผู้ปกครองเด็กออทิสติกมีทัศนคติด้านลบ ซึ่งจากการสังเกตพฤติกรรมผู้ปกครองส่วนใหญ่ที่ทำร้ายเด็กตอบว่ารู้สึกเสียใจ บางคนถึงน้ำตาไหลขณะให้สัมภาษณ์เพราะตนเองไม่สามารถควบคุมอารมณ์ได้ และรู้สึกเครียด กดดัน และตั้งความหวังไว้สูง อยากให้	ผู้ปกครองเด็กออทิสติกมีทัศนคติด้านลบต่อปัญหาพฤติกรรมที่เกิดขึ้นกับเด็กออทิสติกและมีความเครียดในการดูแล

ตาราง 21 (ต่อ)

ที่	สมรรถนะ	การสำรวจข้อมูลด้านความต้องการจำเป็น สมรรถนะที่พบ	ผลการสรุป
		เด็กออทิสติกเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เป็นปัญหาอย่างรวดเร็ว ยังขาดความอดทนต่อปัญหาพฤติกรรมของเด็กออทิสติก	
		ด้านค่านิยม (Value) จากการสังเกตพฤติกรรมผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกเด็กออทิสติกให้ค่านิยมในเรื่อง การได้รับการสนับสนุนจากทางสังคม เช่น ทุนการศึกษาสำหรับเด็กออทิสติก (ทุนจากมูลนิธิคุณพุ่ม) การได้รับการบริจาคของ เช่น เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม ขนม ฯลฯ ซึ่งทำให้ผู้ปกครองมีความกระตือรือร้นและสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรม ที่มีการสนับสนุน แจกของและแจกทุน รวมถึงการเห็นความสำคัญของการทำมาหาเลี้ยงชีพ มากกว่าการดูแลเด็กออทิสติกในการมารับบริการศูนย์การศึกษาพิเศษอย่างต่อเนื่อง เช่น ในฤดูการทำนา หรือ ฤดูการเก็บเกี่ยว ทำให้เกิดปัญหาถึงการมีส่วนร่วมกับครูในการพาเด็กมารับบริการที่ศูนย์การศึกษาพิเศษ อย่างต่อเนื่อง ทำให้เด็กออทิสติกมีจำนวนชั่วโมงของการปรับพฤติกรรมต่อสัปดาห์น้อย หรือในบางสัปดาห์ไม่ได้มารับบริการที่ศูนย์การศึกษาพิเศษเลย	ผู้ปกครองออทิสติก ให้ค่านิยมในเรื่องการสนับสนุนทางสังคมและการทำงานหารายได้มากว่าการพัฒนาเด็กออทิสติกอย่างต่อเนื่อง

ตาราง 21 (ต่อ)

ที่	สมรรถนะ	การสำรวจข้อมูลด้านความต้องการจำเป็นสมรรถนะที่พบ	ผลการสรุป
		ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของตน (Self Concept) จากการสนทนากลุ่มซึ่งพบว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่บอกว่าไม่แน่ใจในความสามารถของตนเองว่าจะจัดการกับพฤติกรรมของเด็กออทิสติกได้เชื่อว่าครูหน้าจะปรับพฤติกรรมของเด็กออทิสติกได้ดีกว่า ซึ่งทำให้เกิดปัญหาการขาดการมีส่วนร่วมระหว่างครูและผู้ปกครอง และการที่ผู้ปกครองขาดความมั่นใจในความสามารถของตนจึงกลัวและไม่กล้าที่จะลงมือปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกทำให้พัฒนาการเด็กออทิสติกไม่เป็นไปตามที่คาดหวังของผู้ปกครองจึงเกิดความเครียดและวิตกกังวลตามมา	ผู้ปกครองเด็กออทิสติกไม่มั่นใจในตนเอง กลัว ไม่กล้า ขาดการมีส่วนร่วมระหว่างครูกับผู้ปกครอง
4	**ด้านแรงจูงใจ** (Motive)	**ด้านแรงจูงใจ** (Motive) **จากการสังเกตพฤติกรรม** ผู้ปกครองในการการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกส่วนใหญ่ยังขาดแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมกับครูในการปรับพฤติกรรมกับเด็กออทิสติก จากการสังเกตผู้ปกครองในห้องปฏิบัติการสอนเด็กผู้ปกครองไม่ได้มีปฏิสัมพันธ์ใดๆในขณะที่เด็กออทิสติกทำกิจกรรมการเรียนรู้กับครูผู้สอนขาดแรงจูงในการการมีส่วนกับปรับพฤติกรรม จากการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสนทนากลุ่ม ผู้ปกครองให้สัมภาษณ์ว่าเกิดความรู้สึกท้อแท้และหมดกำลังใจ	

ตาราง 21 (ต่อ)

ที่	สมรรถนะ	การสำรวจข้อมูลด้านความต้องการจำเป็นสมรรถนะที่พบ	ผลการสรุป
5	**บุคลิกประจำตัวผู้ปกครองเด็กออทิสติก** (Trait)	จากการสังเกตพฤติกรรมผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกส่วนใหญ่ใช้ไม้เรียวตีเด็กและทำร้ายเด็กออทิสติกเมื่อไม่สามารถควบคุมหรือจัดการกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเด็กออทิสติก ผู้ปกครองเด็กออทิสติกขาดความกระตือรือร้น ขาดความสนใจ และไม่ทำตามที่ครูแนะนำในเรื่องการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกอย่างต่อเนื่อง ผู้ปกครองขาดความอดทนไม่พาเด็กมารับบริการที่ศูนย์การศึกษาพิเศษอย่างต่อเนื่อง จากการสังเกตพฤติกรรมในขณะออกไปเยี่ยมบ้านเด็กออทิสติกที่ผู้ปกครองไม่มารับบริการอย่างเนื่อง พบว่าเด็กเป็นภาระกับครอบครัวเพราะฟังคำสั่งไม่เข้าใจ ช่วยเหลือตนเองไม่ได้ สนทนากลุ่มครูผู้สอนเด็กออทิสติกพบว่าเด็กออทิสติกมักถูกละเลย และถูกทอดทิ้ง ผู้ปกครองไม่สนใจ ทำให้เกิดปัญหาเด็กออทิสติกที่ไม่มีความพร้อมที่จะเข้าสู่ระบบการศึกษาได้ ช่วยเหลือนตนเองไม่ได้	บุคลิกที่เป็นปัญหาผู้ปกครองออทิสติก การลงโทษอย่างรุนแรง การไม่ร่วมมือกับครู ไม่สนใจเด็ก การไม่พาเด็กมารักษาอย่างต่อเนื่อง ขาดความอดทน

จากตารางพบว่า ผู้ปกครองมีความต้องการจำเป็นในการปรับพฤติกรรมเพื่อให้เด็กออทิสติกดีขึ้นได้เอง นอกเหนือจากเวลาเรียนและอยากร่วมมือกับครูในกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้ปกครองและครูมีความต้องการจำเป็นให้ผู้ปกครองมีความรู้และมีส่วนร่วมในการปรับพฤติกรรมร่วมกัน ผู้ปกครองมีความต้องการจำเป็นในการปรับเปลี่ยนทัศนคติด้านลบ คือ ความเครียด ความวิตกกังวล ใจร้อน คิดลบ ขึ้น ผู้ปกครองเด็กออทิสติกมีความต้องการจำเป็นด้านการสนับสนุนทางสังคมในการรับการช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญและการสนับสนุนด้านทุนการศึกษา ความต้องการจำเป็นด้านความสามารถในการปรับพฤติกรรม เพื่อให้เด็กฟังคำสั่งเข้าใจ และเข้าเรียนร่วมได้

ผู้ปกครองออทิสติกมีความต้องการจำเป็นเรื่องแรงจูงใจ กำลังใจ ผู้ปกครองเด็กออทิสติก มีความต้องการจำเป็นพัฒนาบุคลิกลักษณะประจำตัวให้มีความความมั่นใจ ขยัน อดทน ความต่อเนื่อง

ขั้นตอนที่ 2 ผลการศึกษาจากเอกสาร (Documentary)

ผลจากการศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์ แนวคิด ทฤษฎี จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะที่ต้องการจำเป็นและวิธีการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก

ตาราง 22 ผลการสรุปสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกจากสภาพที่พบจากการศึกษาเอกสาร

ที่	สมรรถนะ	เอกสารและงานวิจัยต่างประเทศ	ผลการสรุป
1	**ด้านทักษะ** (Skill)	ทักษะในการกระตุ้นพัฒนาการเด็กออทิสติกที่หลากหลาย เช่น การฝึกพูด การบูรณาการรับความรู้สึก การกระตุ้นพัฒนาการ จิตบำบัดที่ทำให้ภาษาและสังคมดีขึ้น (Thomas, 2007) การสำรวจวรรณกรรมวิจัยจำนวน 15,000 บทความ มี 71 บทความ ได้รับการตรวจสอบและใช้ในการศึกษาเกี่ยวกับ การตรวจสอบประสิทธิภาพของผู้ปกครองเพื่อดำเนินการโปรแกรมการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มสำหรับเด็กออทิสติกและพบหลักฐานที่แสดงว่าการฝึกอบรมผู้ปกครองที่มีประสิทธิภาพเป็นผลให้เกิดการปรับปรุงทักษะการสื่อสารทางสังคมในเด็กออทิสติก ความรู้ทักษะและประสิทธิภาพการทำงานที่เพิ่มขึ้นในผู้ปกครองหลังจากที่เข้าร่วมโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ปกครอง และพบว่า การฝึกอบรมผู้ปกครองจะมีผลในเชิงบวกเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่าเด็กกับผู้ปกครอง (McConachie and Diggle, 2006)	ทักษะที่เหมาะสมสำหรับผู้ปกครองประกอบด้วย 1.การบูรณาการรับความรู้สึก(SI) 2. การฝึกพูด 3. จิตบำบัด 4.การพัฒนาด้านสังคม

ตาราง 22 (ต่อ)

ที่	สมรรถนะ	เอกสารและงานวิจัยต่างประเทศ	ผลการสรุป
		การตรวจสอบและวิเคราะห์ 30 บทความวิจัยในช่วงระยะเวลา 20 ปีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาผู้ปกครองของเด็กออทิสติก พบผลในทางตรงกันข้ามกับ แม็คโคนาชี และดิ๊กเกิ้ลของ (2006) ชูลทซ์และอัล (2011) มุ่งเน้นไปที่การฝึกอบรมวิธีการที่ได้ดำเนินการในขณะที่ แม็คโคนาชี และดิ๊กเกิ้ล (2006) มุ่งเน้นไปที่การปรับปรุงทักษะของพ่อแม่และเด็ก Schultz et al. (2011) รายงานว่า 80% ของการฝึกอบรมซึ่งมีงานวิจัยที่แสดงให้เห็นว่าเป็นเรื่องง่ายๆไม่ใช้ชุดฝึกอบรมการฝึกอบรม มี เพียง 10% ของโปรแกรมการศึกษาของผู้ปกครองที่ใช้ชุดฝึกอบรมการฝึกอบรมซึ่งหมายถึงวรรณกรรมที่อ้างถึงการฝึกอบรมเป็นชุดฝึกอบรมหรือการอ้างอิงมีการตีพิมพ์ รวม 43% ของโปรแกรมการศึกษาของผู้ปกครองที่ใช้ในการฝึกอบรมและมีคู่มือผู้ปกครอง หมายถึงพวกเขาสอนจากคู่มือหรือให้พวกเขาเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อทำตาม ส่วนที่เหลืออีก 47% ไม่ได้ใช้ชุดฝึกอบรมหรือคู่มือในการฝึกอบรมผู้ปกครองของพวกเขา (Schultz, et al., 2011)	การฝึกอบรมวิธีการพัฒนาแบบไม่ใช้ชุดฝึกอบรมแต่เน้นลงมือปฏิบัติแบบมีชุดฝึกอบรมการฝึกอบรมและมีคู่มือการฝึกอบรมเพื่อเรียนรู้ด้วยตนเอง

ตาราง 22 (ต่อ)

ที่	สมรรถนะ	เอกสารและงานวิจัยต่างประเทศ	ผลการสรุป
		ผู้ปกครองของเด็กที่มีปัญหาพฤติกรรมใน และมีปัญหาในบางทักษะ ได้เรียนรู้ในโปรแกรมการเรียนการสอนโดยพ่อแม่ผู้ปกครองที่จะส่งเสริมให้เด็กของพวกเขามีทักษะทางสังคม การมีปฏิสัมพันธ์ ความสามารถในทางการคิดและ ความพร้อมทางวิชาการ จากการทบทวนวรรณกรรม 77 ฉบับ ที่ได้รับการเผยแพร่ในเรื่องโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ปกครองและโปรแกรมที่จะมีผลกระทบเชิงบวกต่อพฤติกรรมการเลี้ยงดูและส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมของเด็ก การเลี้ยงเด็กออทิสติกมีความท้าทายที่แตกต่างกันในแต่ละคนและเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้ปกครองที่จะได้รับการศึกษาที่ดีที่จะเข้าใจว่าพวกเขาสามารถที่จะให้การสนับสนุนและช่วยเหลือที่จำเป็นสำหรับเด็กของพวกเขาในการพัฒนาและสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อพัฒนาการของเด็ก (Schultz, Schmidt, & Stichter, 2011)	โปรแกรมการฝึกอบรมผู้ปกครองเพื่อนำไปสอนเด็กออทิสติก ประกอบด้วย -ทักษะทางสังคม -การปฏิสัมพันธ์ -ความสามารถในการคิด -ความพร้อมทางวิชาการ -พฤติกรรมที่พึงประสงค์
		ในเรื่องที่เกี่ยวกับความถี่และระยะเวลาของการฝึกอบรมผู้ปกครอง พบว่า 40% ของบทความวิจัยที่มีอยู่ไม่มีข้อมูลรายงานว่าใช้ระยะเวลาและความถี่เท่าไร และ 23% ข้อมูลที่ตรวจสอบความถี่ของการฝึกอบรมช่วงที่แตกต่างกัน ตั้งแต่ 25 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ถึงหนึ่งชั่วโมงต่อสัปดาห์ แต่พบว่าการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเป็นสิ่งที่สำคัญในประสิทธิภาพของการเริ่มต้นโปรแกรมการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มและการฝึกอบรมผู้ปกครองเป็นปัจจัย สำคัญที่จะดำเนินการวิจัยเกี่ยวกับ	การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเป็นสิ่งสำคัญในการเริ่มต้นโปรแกรมการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม

ตาราง 22 (ต่อ)

ที่	สมรรถนะ	เอกสารและงานวิจัยต่างประเทศ	ผลการสรุป
		ประสิทธิผลของการฝึกอบรมผู้ปกครอง การศึกษาได้แสดงให้เห็นผลกระทบของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในโปรแกรมการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มและดำเนินการต่อในบ้าน (Dillenburger, et al., 2004; Ozonoff and Cathcart, 1998).	
2	**ด้านความรู้ (Knowledge)**	ผู้ปกครองที่มีการศึกษาสูงสามารถดูแลเด็กออทิสติกได้ดีพร้อมกับร่วมมือกับผู้บำบัดได้ดีกว่าผู้ปกครองเด็กออทิสติกที่มีการศึกษาต่ำซึ่งมีข้อจำกัดที่หลากหลายซึ่งพบว่าเด็กออทิสติกกลุ่มหลังนี้มีพัฒนาการทางภาษาและสังคมที่ล่าช้ากว่า (Thomas, 2007)	ผู้ปกครองที่มีการศึกษาสูงมีส่วนร่วมดีกว่าผู้ปกครองที่มีการศึกษาต่ำ
		การสำรวจวรรณกรรมวิจัยจำนวน 15,000 บทความพบว่ามี 71 บทความ ได้รับการตรวจสอบและใช้ในการศึกษา การตรวจสอบประสิทธิภาพของผู้ปกครองดำเนินการโปรแกรมการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มสำหรับเด็กออทิสติกและพบหลักฐานที่แสดงว่าการฝึกอบรมผู้ปกครองที่มีประสิทธิภาพเป็นผบให้เกิดการปรับปรุงทักษะการสื่อสารทางสังคมในเด็กออทิสติก ความรู้ทักษะและประสิทธิภาพการทำงานเพิ่มขึ้นในผู้ปกครองหลังจากที่เข้าร่วมโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ปกครองและพบว่า การฝึกอบรมผู้ปกครองจะมีผลในเชิงบวกเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่าเด็กกับผู้ปกครอง (McConachie and Diggle, 2006)	ทักษะการสื่อสารทางสังคมให้กับเด็กออทิสติกที่ดีขึ้นทำให้ความสัมพันธ์ระหว่าเด็กกับผู้ปกครองดีขึ้น

ตาราง 22 (ต่อ)

ที่	สมรรถนะ	เอกสารและงานวิจัยต่างประเทศ	ผลการสรุป
		การฝึกอบรมผู้ปกครองเกี่ยวกับสื่อสาร (FCT) ได้รับการพัฒนาในปี 1980 ในฐานะที่มีหลักฐานว่าทำให้มีศักยภาพที่จะส่งผลทำให้เกิดทักษะการสื่อสารดีขึ้นและลดปัญหาพฤติกรรมของเด็กออทิสติก กระบวนการของการฝึกอบรมการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนพฤติกรรมที่เป็นปัญหาปัญหากับการตอบสนองการสื่อสาร พฤติกรรมของเด็กพบว่าผ่านขั้นตอนการวิเคราะห์ซึ่งประกอบด้วยการสัมภาษณ์ การสังเกตและการประเมินผล รูปภาพการสื่อสาร ภาษาวาจาหรือท่าทาง เป็นบางตัวอย่างของการตอบสนองการสื่อสาร ที่ใช้ในการแทนที่ปัญหาพฤติกรรมผ่านรูปแบบการฝึกอบรมหน้าที่ในการสื่อสาร (Mancil, et al. , 2006)	การฝึกอบรมให้ผู้ปครองเกี่ยวกับการสื่อสารของเด็กออทิสติกเมื่อเด็กสื่อสารได้ดีทำให้ปัญหาพฤติกรรมลดลง
3	**อัตมโนทัศน์ (Self - Concept)**		
	ด้านทัศนคติ (Attitude)	การจัดโปรแกรมให้การศึกษาเกี่ยวกับการดูแลเด็กออทิสติกทำให้ความเครียดของผู้ปกครองเด็กออทิสติกลดลง sanders and woolley	ผู้ปกครองมีความรู้เรื่อการดูแลเด็กออทิสติกทำให้เครียดน้อยลง

ตาราง 22 (ต่อ)

ที่	สมรรถนะ	เอกสารและงานวิจัยต่างประเทศ	ผลการสรุป
		ข้อสรุปของการวิจัยเกี่ยวกับครอบครัวที่มีลูกเป็นเด็กออทิสติกนำเสนอผลที่พบว่าในคนในครอบครัวมีความเครียดสูงมากเมื่อเปรียบเทียบกับครอบครัวที่มีลูกเป็นเด็กที่มีความผิดปกติด้านอื่นๆ McGrath, P. (2006)	ครอบครัวที่มีลูกเป็นเด็กออทิสติกมีความเครียดสูง
		งานวิจัยผลกระทบในการมุ่งบำบัดผู้ปกครองเด็กที่ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นเด็กออทิสติกเรื่องความเครียดและสมรรถนะการดูแล รายงาผลกระทบ 2 ประการในการมุ่งบำบัดผู้ปกครองเด็กอายุ 2-4 ปี ที่ได้รับการวินิจฉัยมา 6 เดือนว่าเป็นเด็กออทิสติกในเรื่องความเครียดและสมรรถนะในการดูแล วัตถุประสงค์ของการรักษาเพื่อลดความเครียดของผู้ปกครองและเพิ่มสมรรถนะในการดูแลเด็กออทิสติกในกิจวัตรประจำวันของครอบครัว ซึ่งหลายครอบครัวได้รับการสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญโดยการประชุมเชิงปฏิบัติการและการเยี่ยมบ้าน 10 ครั้งหรือการเรียนรู้แบบนำตนเองจากการดูวิดิโอที่เป็นการบำบัดแบบพื้นฐาน ส่งผลให้การพัฒนาในเรื่องสังคมและการสื่อสารดีขึ้น สำหรับเด็กที่ครอบครัวได้รับการสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญวัดโดยการตอบแบบสอบถามแต่ไม่ใช่การวัดผลพฤติกรรมทางคลินิก การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมดีขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการบำบัดสำหรับเด็กที่ได้รับการสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญและทำให้ปัญหาความเครียดของผู้ปกครองลดลง การสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญเป็นเรื่องสำคัญมาก	เมื่อผู้ปกครองเด็กออทิสติกมีสมรรถนะในการดูแลเด็กออทิสติกเพิ่มขึ้นทำให้เครียดลดลง ซึ่งการฝึกสมรรถนะผู้ปกครองมีวิธีการคือการประชุมเชิงปฏิบัติการ การเยี่ยมบ้าน การเรียนรู้แบบนำตนเอง การดูจากวิดีโอ การสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญทำให้เด็กออทิสติมีทักษะ

ตาราง 22 (ต่อ)

ที่	สมรรถนะ	เอกสารและงานวิจัยต่างประเทศ	ผลการสรุป
		สำหรับครอบครัวหลังจากเด็กได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นเด็กออทิสติก (Deb Keen , Donna Couzens , Sandy Muspratt , Sylvia Rodger, 2005)	การสื่อสารทางสังคมดีขึ้น
	ด้านค่านิยม (Value)	-	
	ภาพลักษณ์ของตนเอง (Self Concept)	เมื่อความเครียดของผู้ปกครองเด็กออทิสติกลดลง ทำให้ความสามารถในการดูแลเด็กออทิสติกมีประสิทธิภาพมากขึ้น sanders&woolley	ความเครียดลดลงทำให้ดูแลเด็กออ- ทิสติกได้ดีขึ้น
		งานวิจัยผลกระทบในการมุ่งบำบัดผู้ปกครองเด็กที่ได้รับการวินิจฉัยเมื่อเร็วๆนี้ว่าเป็นเด็กออทิสติก เรื่องความเครียดและสมรรถนะการดูแล รายงาผลกระทบ 2 ประการในการมุ่งบำบัดผู้ปกครองเด็กอายุ 2-4 ปี ที่ได้รับการวินิจฉัยมา 6 เดือนว่าเป็นเด็กออทิสติกในเรื่องความเครียดและสมรรถนะในการดูแล วัตถุประสงค์ของการรักษาเพื่อลดความเครียดของผู้ปกครองและเพิ่มสมรรถนะในการดูแลเด็กออทิสติกในกิจวัตรประจำวันของครอบครัว ซึ่งหลายครอบครัวได้รับการสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญโดยการประชุมเชิงปฏิบัติการและการเยี่ยมบ้าน 10 ครั้งหรือการเรียนรู้แบบนำตนเองจากการดูวิดิโอที่เป็นการบำบัดแบบพื้นฐาน การพัฒนาในเรื่องสังคมและการสื่อสารดีขึ้นสำหรับเด็กที่ครอบครัวได้รับการสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญวัดโดยการตอบแบบสอบถามแต่ไม่ใช่การวัดผลพฤติกรรมทางคลีนิค การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม	ความเครียดมากสมรรถนะการดูแลไม่ดีแต่เมื่อความเครียดลดลงมรรถนะการดูแลดีขึ้น

ตาราง 22 (ต่อ)

ที่	สมรรถนะ	เอกสารและงานวิจัยต่างประเทศ	ผลการสรุป
		ดีขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการบำบัดสำหรับเด็กที่ได้รับการสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญ และทำให้ปัญหาความเครียดของผู้ปกครองลดลง การสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญเป็นเครื่องสำคัญมากสำหรับครอบครัวหลังจากเด็กได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นเด็กออทิสติก (Deb Keen , Donna Couzens , Sandy Muspratt , Sylvia Rodger, 2005)	
4	ด้านแรงจูงใจ (Motive)	เด็กออทิสติกที่มีปัญหาพฤติกรรม พัฒนาการล่าช้าทางการสื่อสาร ทำให้ผู้ปกครองมีความเครียดสูง และส่งผลกระทบต่อสมรรถนะการดูแลเด็กออทิสติกอยู่ในระดับต่ำ (Hassall,Rose,&Mcdonald,2005)	ผู้ปกครองที่มีความเครียดสูงมีแรงจูงใจในการดูแลเด็กต่ำ
5	บุคลิกประจำตัว (Trait)	ผู้ปกครองที่มีพฤติกรรมการดูแลที่ดีและมีส่วนร่วมในการบำบัด มีความรับผิดชอบต่อเด็กออทิสติก ผลการวิจับพบว่าเด็กออทิสติกมีทักษะการสื่อสารที่ดีมาก เมื่อเปรียบเทียบกับเด็กออทิสติกที่มีผู้ปกครองที่มีพฤติกรรมรับผิดชอบต่อการดูแลต่ำ (Siller&Sigman,2002)	บุคลิกผู้ปกครองเด็กออทิสติกคือ -มีส่วนร่วมในการบำบัด -มีความรับผิดชอบ

จากตารางพบว่า ทักษะที่เหมาะสมในการฝึกอบรมกับผู้ปกครองประกอบด้วย 1) การบูรณาการรับความรู้สึก (SI) 2) การฝึกพูด 3) จิตบำบัด 4) การพัฒนาด้านสังคม การฝึกอบรมวิธีการพัฒนาแบบไม่ใช้ชุดฝึกอบรมแต่เน้นลงมือปฏิบัติแบบมีชุดฝึกอบรมการ ฝึกอบรมและมีคู่มือการฝึกอบรมเพื่อเรียนรู้ด้วยตนเอง โปรแกรมการฝึกอบรมผู้ปกครองเพื่อนำไปสอนเด็กออทิสติก ประกอบด้วย ทักษะทางสังคม การปฏิสัมพันธ์ความสามารถในการคิด ความพร้อมทางวิชาการ พฤติกรรมที่พึงประสงค์ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเป็นสิ่งสำคัญในการเริ่มต้นโปรแกรมการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม ผู้ปกครองที่มีการศึกษาสูงมีส่วนร่วมดีกว่าที่การศึกษาต่ำ การพัฒนาทักษะการสื่อสารทางสังคมให้กับเด็กออทิสติก ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับผู้ปกครองดีขึ้น

การฝึกอบรมให้กับผู้ปกครองเกี่ยวกับการสื่อสารของเด็กออทิสติกเมื่อเด็กสื่อสารได้ดีทำให้ปัญหาพฤติกรรมลดลง ความรู้เรื่องการดูแลเด็กออทิสติกทำให้เครียดน้อยลง ครอบครัวที่มีลูกเป็นเด็กออทิสติกมีความเครียดสูงเมื่อผู้ปกครองเด็กออทิสติกมีสมรรถนะในการดูแลเด็กออทิสติกเพิ่มขึ้นทำให้เครียดลดลงซึ่งการฝึกสมรรถนะผู้ปกครองมีวิธีการคือ การประชุมเชิงปฏิบัติการ การเยี่ยมบ้าน การเรียนรู้แบบนำตนเอง การดูจากวิดีโอ การสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญ ทำ ความเครียดมากสมรรถนะการดูแลไม่ดีแต่เมื่อความเครียดลดลงสมรรถนะการดูแลเด็กจะดีขึ้น แต่การที่ผู้ปกครองที่มีความเครียดสูงจำทำให้มีแรงจูงใจในการดูแลเด็กต่ำ บุคลิกผู้ปกครองเด็กออทิสติกที่มีส่วนร่วมในการบำบัด มีความรับผิดชอบในการดูแลเด็กออทิสติก

ตาราง 23 ผลการสรุปสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกจากปัญหาที่พบ จากการศึกษาเอกสาร

ที่	สมรรถนะ	เอกสารและงานวิจัยต่างประเทศ	ผลการสรุป
1	ด้านทักษะ (Skill)	ผู้ปกครองของเด็กที่มีปัญหาพฤติกรรมใน และมีปัญหาในบางทักษะ ได้เรียนรู้ในโปรแกรมการเรียนการสอนโดยพ่อแม่ผู้ปกครองที่จะส่งเสริมให้เด็กของพวกเขามีทักษะทางสังคม การมีปฏิสัมพันธ์ ความสามารถในทางการคิดและ ความพร้อมทางวิชาการ จากการทบทวนวรรณกรรม 77 ฉบับ ที่ได้รับการเผยแพร่ในเรื่องโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ปกครองและโปรแกรมที่จะมีผลกระทบเชิงบวกต่อพฤติกรรมการเลี้ยงดูและส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมของเด็ก การเลี้ยงเด็กออทิสติกมีความท้าทายที่แตกต่างกันในแต่ละคนและเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้ปกครองที่จะได้รับการศึกษาที่ดีที่จะเข้าใจว่าพวกเขาสามารถที่จะให้การสนับสนุนและช่วยเหลือที่จำเป็นสำหรับเด็กของพวกเขาในการพัฒนาและสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อพัฒนาการของเด็ก (Schultz, Schmidt and Stichter, 2011).	ปัญหาของผู้ปกครองเด็กออทิสติก ความสามารถในการส่งเสริมให้เด็กออทิสติกมีทักษะที่จำเป็น

ตาราง 23 (ต่อ)

ที่	สมรรถนะ	เอกสารและงานวิจัยต่างประเทศ	ผลการสรุป
		กรณีศึกษาหนึ่งของเด็กอายุ 4 ปีและแม่ของเขา การวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิผลของการฝึกอบรม การสื่อสาร ในการศึกษาสภาพแวดล้อมที่บ้านรวมถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในโปรแกรม ในการศึกษาของเด็กได้รับการพูดภาษาและ การวิเคราะห์พฤติกรรมเชิงประยุกต์ ทางคลินิกนอกบ้าน แต่แม่ของเขาแสดงความกังวลในทักษะที่เหมาะ กับสภาพแวดล้อมที่บ้าน ผลการศึกษาพบว่าปัญหาพฤติกรรมของเด็กในบ้านลดลงและการสื่อสารผลที่เพิ่มขึ้น การฝึกอบรมในบ้านเพิ่มขึ้นอย่างมากความสามารถของเด็กที่จะพูดคุยในพื้นที่อื่น ๆ และผู้คน เช่นผู้ปกครองและครู นอกจากนี้การศึกษาของเด็กอายุ 3 ปีที่มีพ่อแม่ผู้ปกครองดำเนินการโปรแกรม การสื่อสาร ภายในบ้านของพวกเขามีประสบการณ์ผลที่ให้ผลคล้ายกัน (Mancil, et al. , 2006)	ปัญหาความวิตกกังวลในการใช้เทคนิคการวิเคราะห์พฤติกรรมเชิงประยุกต์ที่บ้าน
		การจัดสภาพแวดล้อมที่เป็นเรื่องยากสำหรับพ่อแม่ผู้ปกครองที่จะทำซ้ำทำให้เป็นเรื่องยากสำหรับผู้ปกครองและครอบครัวที่จะดำเนินการต่อด้วยการบำบัดหลังจบการศึกษาจะเสร็จสมบูรณ์ เมื่อถูกถามเกี่ยวกับความยั่งยืนของโปรแกรมการสื่อสาร เหมาะสำหรับครอบครัวหลังจากที่การดำเนินการ (Moes and Frea, 2002).	ผู้ปกครองคิดว่าการจัดสภาพแวดล้อมที่บ้านเป็นเรื่องยาก การนำโปรแกรมไปทำต่อที่บ้านเป็นเรื่องยาก

ตาราง 23 (ต่อ)

ที่	สมรรถนะ	เอกสารและงานวิจัยต่างประเทศ	ผลการสรุป
2	ด้านความรู้ (Knowledge)	การแนะนำข้อจำกัดของงานวิจัย กับพ่อแม่และผู้ดูแลการฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้ การฝึกอบรมการสื่อสาร และระบุการวิจัยส่วนใหญ่ได้รับการดำเนินการทางคลินิก เห็นว่างานวิจัยส่วนใหญ่ได้รับการดำเนินการในการทดลองทางคลินิก อย่างไรก็ตามความสำเร็จของ การฝึกอบรมการสื่อสารอาศัยความสามารถของผู้ปกครองเพื่อบูรณาการการฝึกอบรมของพวกเขาในสภาพแวดล้อมที่บ้านร่วมกับปัญหาพฤติกรรมที่เกิดขึ้น(Mancil, et al., 2006)	การฝึกอบรมการสื่อสารต้องอาศัยความสามารถของผู้ปกครองในการบูรณาการตามปัญหาของเด็กสภาพแวดล้อมที่บ้าน
		กรณีศึกษาหนึ่งของเด็กอายุ 4 ปีและแม่ของเขา การวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิผลของการฝึกอบรม การสื่อสาร ในการศึกษาสภาพแวดล้อมที่บ้านรวมถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในโปรแกรม ในการศึกษาของเด็กได้รับการพูดภาษาและ การวิเคราะห์พฤติกรรมเชิงประยุกต์ ทางคลินิกนอกบ้าน แต่แม่ของเขาแสดงความกังวลในทักษะที่เหมาะ กับสภาพแวดล้อมที่บ้าน ผลการศึกษาพบว่าปัญหาพฤติกรรมของเด็กในบ้านลดลงและการสื่อสารผลที่เพิ่มขึ้น การฝึกอบรมในบ้านเพิ่มขึ้นอย่างมากความสามารถของเด็กที่จะพูดคุยในพื้นที่อื่น ๆ และผู้คน เช่นผู้ปกครองและครู นอกจากนี้การศึกษาของเด็กอายุ 3 ปีที่มีพ่อแม่ผู้ปกครองดำเนินการโปรแกรม การสื่อสาร ภายในบ้านของพวกเขามีประสบการณ์ผลที่ให้ผลคล้ายกัน (Mancil, et al., 2006)	ผู้ปกครองมีความกังวลในการนำทักษะไปใช้ต่อที่บ้าน

ตาราง 23 (ต่อ)

ที่	สมรรถนะ	เอกสารและงานวิจัยต่างประเทศ	ผลการสรุป
3	อัตมโนทัศน์ (Self Concept)		
	ด้านทัศนคติ (Attitude)	การศึกษาความเครียดของผู้ปกครองร่วมกับการวัดอุปนิสัยของเด็กออทิสติกและการเลี้ยงดูที่มีแหล่งที่มาอย่างหลากหลายผู้วิจัยได้ค้นพบปัญหาที่เกิดจากผลกระทบจากการเลี้ยงดูในผู้ปกครองที่มีความเครียดซึ่งนำมาเป็นตัวแปรพยากรด้านจิตวิทยากรเลี้ยงดูอย่างมีความสุขอย่างไรก็ตามประเด็นทฤษฎีทางจิตวิทยาเสนอแนะความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ชี้ให้เห็นผลกระทบความเข้าใจในการดูแลที่ผิดปกติอย่างมีนัยสำคัญจากผลลัพธ์ในการดูแลของผู้ปกครอง (Lazarus, R.S. and Folkman,S., 1984)	ผู้ปกครองเด็กออทิสติกเกิดความเครียดมีพฤติกรรมการเลี้ยงดูที่ไม่ดี ไม่มีความสุข
		ผู้ปกครองเด็กที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองต่ำเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดความตึงเครียด ผลที่เกิดจากสภาวะอารมณ์ที่หนักเกิน ผู้ปกครองมักแสดงลักษณะ ขาดความสนใจ ซึ่งส่งผลต่อการเลี้ยงดูเด็กออทิสติก (Bandura, A., Reese, L. and Adams, N., 1982) งานวิจัยผลกระทบในการมุ่งบำบัดผู้ปกครองเด็กที่ได้รับการวินิจฉัย เมื่อเร็วๆนี้ ว่าเป็นเด็กออทิสติกเรื่องความเครียดและสมรรถนะการดูแล รายงาผลกระทบ 2 ประการในการมุ่งบำบัดผู้ปกครองเด็กอายุ 2-4 ปี ที่ได้รับการวินิจฉัยมา 6 เดือน ว่าเป็นเด็กออทิสติกในเรื่อง	ผู้ปกครองเด็กออทิสติกที่รับรู้ความสามารถของตนเองต่ำทำให้เกิดความเครียดในการดูแล ขาดความสนใจเด็ก

ตาราง 23 (ต่อ)

ที่	สมรรถนะ	เอกสารและงานวิจัยต่างประเทศ	ผลการสรุป
		ความเครียดและสมรรถนะในการดูแล วัตถุประสงค์ของการรักษาเพื่อลดความเครียดของผู้ปกครองและเพิ่มสมรรถนะในการดูแลเด็กออทิสติกในกิจวัตรประจำวันของครอบครัว ซึ่งหลายครอบครัวได้รับการสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญโดยการประชุมเชิงปฏิบัติการและการเยี่ยมบ้าน 10 ครั้งหรือการเรียนรู้แบบนำตนเองจากการดูวิดิโอที่เป็นการบำบัดแบบพื้นฐาน การพัฒนาในเรื่องสังคมและการสื่อสารดีขึ้นสำหรับเด็กที่ครอบครัวได้รับการสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญวัดโดยการตอบแบบสอบถามแต่ไม่ใช่การวัดผลพฤติกรรมทางคลินิก การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมดีขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการบำบัดสำหรับเด็กที่ได้รับการสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญ และทำให้ปัญหาความเครียดของผู้ปกครองลดลง การสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญเป็นเครื่องสำคัญมากสำหรับครอบครัวหลังจากเด็กได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นเด็กออทิสติก (Deb Keen , Donna Couzens , Sandy Muspratt and Sylvia Rodger, 2005)	
		ผู้ปกครองเด็กออทิสติกโดยทั่วไปแล้วมักมีรายงานโดยเฉพาะเจาะจงเรื่องความเครียดสูงมากกว่าและพบว่า ความสมรรถนะในการดูแลในระดับต่ำมากกว่า ผู้ปกครองของเด็กปกติ(Hassall, Rose and McDonald, 2005)	ผู้ปกครองเกิดความเครียดและสมรรถนะการดูแลไม่ดี

ตาราง 23 (ต่อ)

ที่	สมรรถนะ	เอกสารและงานวิจัยต่างประเทศ	ผลการสรุป
		ความเครียดและการนับถือตนเองต่ำในแม่ของเด็กออทิสติกมีความสัมพันธ์เชิงถดถอยกับการดูแลเด็กออทิสติกเกิดล้มเหลวในการเข้ารับบริการช่วยเหลือฟื้นฟูเด็ก และเกิดผลดีน้อยมากกับเด็กออทิสติกที่ได้เข้าร่วมโปรแกรมการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มตัดสินใจที่จะแสวงหาให้เด็กไปอยู่สถานบริการรับเลี้ยงเด็ก ซึ่งขัดขวางการพัฒนาเด็กออทิสติกและเป็นการเพิ่มอัตราปัญหาด้านอารมณ์และพฤติกรรมต่อต้านสังคมเพิ่มมากขึ้น (Tromson and Whybrow, 2003)	ผู้ปกครองเด็กออทิสติกที่มีความเครียดสูง สมรรถนะการดูแลจะต่ำ
		ช่วงเวลาที่เด็กออทิสติกได้รับการวินิจฉัย และช่วงเวลาที่รอคอยการรักษาเป็นช่วงเวลาที่เกิดความเครียดและวิตกกังวลมากที่สุดสำหรับผู้ปกครองเด็กออทิสติกโดยเฉพาะอย่างยิ่งการรอคิวในการับบริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม (MacDermoot , Williams , Ridley)	แม่ของเด็กออทิสติกเผชิญปัญหาความเครียด การนับถือตนเองต่ำ ผลการฟื้นฟูเด็กล้มเหลว แสวงหาสถานที่ฝึกไปเรื่อยๆเกิดปัญหาพฤติกรรมและอารมณ์กับเด็ก
	ด้านค่านิยม (Value)		

ตาราง 23 (ต่อ)

ที่	สมรรถนะ	เอกสารและงานวิจัยต่างประเทศ	ผลการสรุป
	ภาพลักษณ์ของตนเอง (Self Concept)	การรับรู้ความสามารถของตนเองในงานวิจัยเกี่ยวกับการดูแลทั่วไปมีผลลัพธ์ของผู้ปกครองที่เกิดขึ้นอย่างหลากหลาย ในการศึกษาผู้ปกครองของเด็กออทิสติก ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง แม่ 26 คน และพ่อ 20 คน รายงานผลในเรื่องการรับรู้ความสามารถของตนเอง ความวิตกกังวล และความรู้สึกกดดัน ครูได้จัดลำดับปัญหาพฤติกรรมของเด็กออทิสติกพลว่าเป็นความสัมพันธ์เชิงถดถอยในเรื่องการรับรู้ความสามารถของตนเอง และเป็นตัวแปรสอดแทรกที่เป็นผลกระทบกับปัญหาพฤติกรรมของเด็กออทิสติกเมื่อแม่มีความวิตกกังวลและรู้สึกกดดัน แต่ไม่พบตัวแปรสอดแทรกนี้ที่เกิดขึ้นจากพ่อ อย่างไรก็ตาม จากสิ่งที่ค้นพบการรับรู้ความสามารถของตนเองอยู่ในระดับกลางและเกิดผลกระทบต่อปัญหาพฤติกรรมของเด้กเมื่อพ่อมีความวิตกกังวล (Richard P.Hastings and Tony Brown, 2002)	การรับรู้ความสามารถของตนเองต่ำ ความวิตกกังวล ความกดดัน ส่งผลต่อพฤติกรรมของเด็กออทิสติก
		ผู้ปกครองที่มีความสามารถในการดูแลเด็กออทิสติกต่ำนั้นคือเกิดผลกระทบในการดำเนินชีวิตมันไม่ใช่เฉพาะแต่ผลกระทบจากการดำเนินชีวิตผู้ปกครองเท่านั้นแต่มันจะเกิดผลกระทบกับลูกของพวกเขาด้วยมันคือสิ่งสำคัญที่ชี้ให้เห็นว่าผลกระทบของการรับรู้ความสามารถในตนเองต่ำแสดงถึงความต้องการจำเป็นของงานวิจัยและการประเมินโปรแกรมในแง่ของสังคมวิทยา (Ontai, L. and Sano,Y., 2008)	ผู้ปกครองที่มีความสามรถในการดูแลต่ำส่งผลกระทบต่อเด็กออทิสติกโดยตรง

ตาราง 23 (ต่อ)

ที่	สมรรถนะ	เอกสารและงานวิจัยต่างประเทศ	ผลการสรุป
4	ด้านแรงจูงใจ (Motive)	ความเครียดและการนับถือตนเองต่ำในแม่ของเด็กออทิสติกมีความสัมพันธ์เชิงถดถอยกับการดูแลเด็กออทิสติกเกิดล้มเหลวในการเข้ารับบริการช่วยเหลือฟื้นฟูเด็ก และเกิดผลดีน้อยมากกับเด็กออทิสติกที่ได้เข้าร่วมโปรแกรมการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มตัดสินใจที่จะแสวงหาให้เด็กไปอยู่สถานบริการรับเลี้ยงเด็ก ซึ่งขัดขวางการพัฒนาเด็กออทิสติกและเป็นการเพิ่มอัตราปัญหาด้านอารมณ์และพฤติกรรมต่อต้านสังคมเพิ่มมากขึ้น (Tromson and Whybrow, 2003)	ผู้ปกครองเด็กออทิสติกมีความเครียดการนับถือตนเองต่ำ ทำให้เกิดแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมต่ำ
5	บุคลิกลักษณะประจำตัว (Trait)	ความเครียดและการนับถือตนเองต่ำในแม่ของเด็กออทิสติกมีความสัมพันธ์เชิงถดถอยกับการดูแลเด็กออทิสติกเกิดล้มเหลวในการเข้ารับบริการช่วยเหลือฟื้นฟูเด็ก และเกิดผลดีน้อยมากกับเด็กออทิสติกที่ได้เข้าร่วมโปรแกรมการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มตัดสินใจที่จะแสวงหาให้เด็กไปอยู่สถานบริการรับเลี้ยงเด็ก ซึ่งขัดขวางการพัฒนาเด็กออทิสติกและเป็นการเพิ่มอัตราปัญหาด้านอารมณ์และพฤติกรรมต่อต้านสังคมเพิ่มมากขึ้น (Tromson and Whybrow, 2003)	ผู้ปกครองมีปัญหาความเครียดการนับถือตนเองต่ำ การดูแลไม่ดี ขาดความอดทน ขาดการฝึกที่ต่อเนื่อง

จากตารางพบว่า ปัญหาของผู้ปกครองเด็กออทิสติก คือ ความสามารถในการส่งเสริมให้เด็กออทิสติกมีทักษะที่จำเป็น ปัญหาความวิตกกังวลในการใช้เทคนิคการวิเคราะห์พฤติกรรมเชิงประยุกต์ที่บ้านเพราะผู้ปกครองคิดว่าการจัดสภาพแวดล้อมที่บ้านเป็นเรื่องยากในการนำโปรแกรมไปทำต่อที่บ้านเป็นคิดว่าเรื่องยาก ซึ่งการฝึกอบรมการสื่อสารต้องอาศัยความสามารถของผู้ปกครองในการบูรณาการตามปัญหาของเด็กสภาพแวดล้อมที่บ้านผู้ปกครองมีความกังวลในการนำทักษะไปใช้ต่อที่บ้าน ผู้ปกครองเด็กออทิสติก เกิดมีความเครียด มีพฤติกรรมการเลี้ยงดูที่ไม่ดี ไม่

มีความสุข การรับรู้ความสามารถของตนเองต่ำทำให้เกิดความเครียดในการดูแล ขาดความสนใจต่อเด็กออทิสติ ผู้ปกครองเกิดความเครียดและสมรรถนะการดูแลไม่ดีผู้ปกครองเด็กออทิสติกที่มีความเครียดสูงสมรรถนะการดูแลจะต่ำ แม่ของเด็กออทิสติกเผชิญปัญหา ความเครียด การนับถือตนเองต่ำ ผลการฟื้นฟูเด็กล้มเหลว จึงแสวงหาสถานที่ฝึกไปเรื่อยๆเกิดปัญหาพฤติกรรม การปรับตัว ผู้ปกครองที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองต่ำจะเกิดความวิตกกังวล ความกดดัน จึงส่งผลต่อพฤติกรรมของเด็กออทิสติก ผู้ปกครองที่มีความสามรถในการดูแลต่ำส่งผลกระทบต่อเด็กออทิสติกโดยตรงผู้ปกครองเด็กออทิสติกมีความเครียดการนับถือตนเองต่ำทำให้เกิดแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมต่ำ ผู้ปกครองมีปัญหาความเครียดการนับถือตนเองต่ำ การดูแลไม่ดี ขาดความอดทน ขาดการฝึกที่ต่อเนื่อง

ตาราง 24 ผลการสรุปสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก จากสมรรถนะที่ต้องการจำเป็น จากการศึกษาเอกสาร

ที่	สมรรถนะ	เอกสารและงานวิจัยต่างประเทศ	ผลการสรุป
1	ด้านทักษะ (Skill)	งานวิจัยที่รายงานผลเกี่ยวกับผู้ปกครองเด็กออทิสติกที่มีทักษะที่เพิ่มมากขึ้นจากการมีส่วนร่วมในการพัฒนาทักษะสังคม การสื่อสาร ร่วมกับการจัดการกับพฤติกรรมด้วยวิธีการอบรมผู้ปกครอง/การสอนงาน (Wetherby, A.M. and Woods, J.J., 2006) งานวิจัยนี้รายงาผลกระทบ 2 ประการในการมุ่งบำบัดผู้ปกครองเด็กอายุ 2-4 ปี ที่ได้รับการวินิจฉัยมา 6 เดือนว่าเป็นเด็กออทิสติกในเรื่องความเครียดและสมรรถนะในการดูแล วัตถุประสงค์ของการรักษาเพื่อลดความเครียดของผู้ปกครองและเพิ่มสมรรถนะในการดูแลเด็กออทิสติกในกิจวัตรประจำวันของครอบครัว ซึ่งหลายครอบครัวได้รับการสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญโดยการประชุมเชิงปฏิบัติการและการเยี่ยมบ้าน 10 ครั้งหรือการเรียนรู้แบบนำตนเองจากการดูวิดิโอที่เป็นการ	ทักษะที่จำเป็นสำหรับผู้ปกครอง คือ การมีส่วนร่วม ในการพัฒนาเด็กออทิสติกด้านทักษะสังคมและการสื่อสาร การปรับพฤติกรรมโดยวิธีการฝึกอบรมและการสอนงาน การสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญ การเยี่ยมบ้าน การเรียนรู้แบบ

ตาราง 24 (ต่อ)

ที่	สมรรถนะ	เอกสารและงานวิจัยต่างประเทศ	ผลการสรุป
		บำบัดแบบพื้นฐาน การพัฒนาในเรื่องสังคมและการสื่อสารดีขึ้นสำหรับเด็กที่ครอบครัวได้รับการสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญวัดโดยการตอบแบบสอบถามแต่ไม่ใช่การวัดผลพฤติกรรมทางคลีนิก การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมดีขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการบำบัดสำหรับเด็กที่ได้รับการสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญและทำให้ปัญหาความเครียดของผู้ปกครองลดลง การสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญเป็นเครื่องสำคัญมากสำหรับครอบครัวหลังจากเด็กได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นเด็กออทิสติก (Deb Keen , Donna Couzens , Sandy Muspratt , Sylvia Rodger, 2005)	นำตนเอง การดูจากวิดีโอ
		โปรแกรมการดูแลเบื้องต้นสามารถช่วยสนับสนุนสมรรถนะของผู้ปกครองเด็กออทิสติกและทำให้ได้รับการพัฒนาทั้งผู้ปกครองและเด็กออทิสติกการชี้ประเด็นไปในเรื่องการดูแลซึ่งทั้งเด็กปกติและเด็กพิการเป็นไปตามสไตล์ความรับผิดชอบของผู้ปกครองแต่ละคนว่ามีความเพิ่มความสนใจต่อเด็กอย่างไรบ้าง (siller and Sigmen, 2002)	การพัฒนาสมรรถนะผู้ปกครองพร้อมกับการพัฒนาเด็กออทิสติก
		การบำบัดผู้ปกครองเด็กออทิสติกสามารถที่จะทำได้แตกต่างหลายหลายวิธีการกับความได้เปรียบและเสียเปรียบแต่ละแบบการเปรียบเทียบการเฉพาะเจาะจงบำบัดผู้ปกครองเด็กออทิสติก	การบำบัดผู้ปกครองแบบเจอกันต่อหน้า การนำตนเอง

ตาราง 24 (ต่อ)

ที่	สมรรถนะ	เอกสารและงานวิจัยต่างประเทศ	ผลการสรุป
		อาจเป็นลักษณะเจอกันต่อหน้าหรือเป็นรูปแบบ นำตนเอง หรือ อาจเป็นรูปแบบอื่นๆอย่างไรก็ตาม โปรแกรมการฝึกอบรมผู้ปกครองเป็นการกำหนดจากเด็กออทิสติกที่มีภาวะเสี่ยง หรือ ปัญหาพฤติกรรมที่หลากหลายที่เกิดขึ้นคาดคะเนว่าต้องใช้วิธีการที่หลากหลาย (Joen and Kantz, 2007)	การบำบัดโปรแกรมตามปัญหาของเด็ก
		ผู้ปกครองจำนวนมากมีความต้องการเรียนรู้ในเรื่องการพัฒนาทักษะการสื่อสารและปฏิสัมพันธ์ทางสังคมหลังจากที่ลูกของพวกเขาได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นเด็กออทิสติก (Aarons and Gittens, 1992) เด็กออทิสติก 3 คน อยู่ในช่วงอายุ 3-5 ปี เป้าหมายคือการปรับตัวเข้ากับโปรแกรมฝึกอบรมการสื่อสารภายในครอบครัวเพื่อตอบสนองความต้องการส่วนบุคคลและครอบครัวของพวกเขา หลังจากการสังเกตการสัมภาษณ์และการสำรวจผลการชี้ให้เห็นโปรแกรมการสื่อสาร ที่มีอยู่แล้วสามารถเปลี่ยนแปลงได้เพื่อตอบสนองความต้องการของพวกเขาและครอบครัวชื่นชมและแสดงความยินดีการเปลี่ยนแปลง วรรณกรรมการวิจัยก่อนที่ได้แสดงให้เห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและความจำเป็นในการทำงานร่วมกันระหว่างผู้ปกครองและผู้เชี่ยวชาญ (Moes and Frea, 2002).	ผู้ปกครองต้องการเรียนรู้ในโปรแกรมการสื่อสาร การปฏิสัมพันธ์ทางสังคม การมีส่วนร่วมและการทำงานร่วมกับผู้เชี่ยวชาญ

ตาราง 24 (ต่อ)

ที่	สมรรถนะ	เอกสารและงานวิจัยต่างประเทศ	ผลการสรุป
2	ด้านความรู้ (Knowledge)	การอบรมผู้ปกครอง หรือการสอนงานเพื่อให้ผู้ปกครองเกิดความรู้เป็นองค์ประกอบสำคัญในความสำเร็จของโปรแกรมการรักษาสำหรับเด็กที่ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นเด็กออทิสติก (National Research Council Committee, 2001) งานวิจัยผลกระทบในการมุ่งบำบัดผู้ปกครองเด็กที่ได้รับการวินิจฉัยเมื่อเร็วๆนี้ว่าเป็นเด็กออทิสติก เรื่องความเครียดและสมรรถนะการดูแล รายงาผลกระทบ 2 ประการในการมุ่งบำบัดผู้ปกครองเด็กอายุ 2-4 ปี ที่ได้รับการวินิจฉัยมา 6 เดือนว่าเป็นเด็กออทิสติกในเรื่องความเครียดและสมรรถนะในการดูแล วัตถุประสงค์ของการรักษาเพื่อลดความเครียดของผู้ปกครองและเพิ่มสมรรถนะในการดูแลเด็กออทิสติกในกิจวัตรประจำวันของครอบครัว ซึ่งหลายครอบครัวได้รับการสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญโดยการประชุมเชิงปฏิบัติการและการเยี่ยมบ้าน 10 ครั้งหรือการเรียนรู้แบบนำตนเองจากการดูวิดีโอที่เป็นการบำบัดแบบพื้นฐาน การพัฒนาในเรื่องสังคมและการสื่อสารดีขึ้นสำหรับเด็กที่ครอบครัวได้รับการสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญวัดโดยการตอบแบบสอบถามแต่ไม่ใช่การวัดผลพฤติกรรมทางคลินิก การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมดีขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการบำบัดสำหรับเด็กที่ได้รับการสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญ และทำให้ปัญหาความเครียดของผู้ปกครองลดลง การสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญเป็นเครื่องสำคัญมากสำหรับครอบครัวหลังจากเด็กได้รับการวินิจฉัยว่า	ความรู้ในการพัฒนาสมรรถนะผู้ปกครองเด็กออทิสติกในการปรับพฤติกรรมและการสื่อสารทางสังคมได้จากการอบรม ผู้ปกครอง การสอนงาน การสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญ การเรียนรู้แบบนำตนเอง การดูวิดีโอ

ตาราง 24 (ต่อ)

ที่	สมรรถนะ	เอกสารและงานวิจัยต่างประเทศ	ผลการสรุป
		เป็นเด็กออทิสติก (Deb Keen, Donna Couzens, Sandy Muspratt and Sylvia Rodger, 2005)	
		ผู้ปกครองจำนวนมากมีความต้องการเรียนรู้ในเรื่องการพัฒนาทักษะการสื่อสารและปฏิสัมพันธ์ทางสังคมหลังจากที่ลูกของพวกเขาได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นเด็กออทิสติก (Aarons & Gittens , 1992)	ผู้ปกครองต้องการความรู้เรื่องการพัฒนาทักษะการสื่อสารทางสังคม
		การบำบัดผู้ปกครองเด็กออทิสติกสามารถที่จะทำได้แตกต่างหลายหลายวิธีการกับความได้เปรียบและเสียเปรียบแต่ละแบบ การเปรียบเทียบการเฉพาะเจาะจงบำบัดผู้ปกครองเด็กออทิสติกอาจเป็นลักษณะเจอกันต่อหน้าหรือเป็นรูปแบบนำตนเอง หรือ อาจเป็นรูปแบบอื่นๆอย่างไรก็ตาม โปรแกรมการฝึกอบรมผู้ปกครองเป็นการกำหนดจากเด็กออทิสติกที่มีภาวะเสี่ยง หรือ ปัญหาพฤติกรรมที่หลากหลายที่เกิดขึ้นคาดคะเนว่าต้องใช้วิธีการที่หลากหลาย (Joen and Kantz, 2007)	โปรแกรมสำหรับฝึกอบรมผู้ปกครองมีแบบการเจอกันต่อหน้า การนำตนเอง โปรแกรมที่กำหนดจากปัญหาพฤติกรรมของเด็ก
		เด็กออทิสติก 3 คน อยู่ในช่วงอายุ 3-5 ปี เป้าหมายคือการปรับตัวเข้ากับโปรแกรมฝึกอบรมการสื่อสารภายในครอบครัวเพื่อตอบสนองความต้องการส่วนบุคคลและครอบครัวของพวกเขา หลังจากการสังเกตการสัมภาษณ์และการสำรวจผลการชี้ให้เห็นโปรแกรมการสื่อสาร ที่มีอยู่แล้วสามารถเปลี่ยนแปลงได้เพื่อตอบสนองความต้องการ	ผู้ปกครองต้องการโปรแกรมการสื่อสาร และการมีส่วนร่วม

ตาราง 24 (ต่อ)

ที่	สมรรถนะ	เอกสารและงานวิจัยต่างประเทศ	ผลการสรุป
		ของพวกเขาและครอบครัวชื่นชมและแสดงความยินดีการเปลี่ยนแปลง วรรณกรรมการวิจัยก่อนที่ได้แสดงให้เห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและความจำเป็นในการทำงานร่วมกันระหว่างผู้ปกครองและผู้เชี่ยวชาญ (Moes and Frea, 2002)	
3	อัตมโนทัศน์ (Self Concept) ด้านทัศนคติ (Attitude)	ความเครียดของผู้ปกครองเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการดูแลกับปัญหาพฤติกรรมของเด็กออทิสติกและผู้ปกครองตามธรรมชาติระหว่างเด็กกับผู้ปกครองต้องได้รับการช่วยเหลือจากทีมแก้ไขปัญหาพฤติกรรมร่วมกันทั้งครอบครัว (Hasting and Brown, 2000)	ความต้องการบำบัดด้านความเครียดและแก้ปัญหาพฤติกรรมร่วมกันทั้งครอบครัว
		งานวิจัยนี้รายงานผลกระทบ 2 ประการในการมุ่งบำบัดผู้ปกครองเด็กอายุ 2-4 ปี ที่ได้รับการวินิจฉัยมา 6 เดือนว่าเป็นเด็กออทิสติกในเรื่องความเครียดและสมรรถนะในการดูแล วัตถุประสงค์ของการรักษาเพื่อลดความเครียดของผู้ปกครองและเพิ่มสมรรถนะในการดูแลเด็กออทิสติกในกิจวัตรประจำวันของครอบครัว ซึ่งหลายครอบครัวได้รับการสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญโดยการประชุมเชิงปฏิบัติการและการเยี่ยมบ้าน 10 ครั้งหรือการเรียนรู้แบบนำตนเองจากการดูวิดีโอที่เป็นการ	ความต้องการผู้ปกครองในการลดปัญหาความเครียดของผู้ปกครองเพิ่มสมรรถนะในการดูแลในเรื่องกิจวัตรประจำวันการพัฒนาทักษะสังคมและ

ตาราง 24 (ต่อ)

ที่	สมรรถนะ	เอกสารและงานวิจัยต่างประเทศ	ผลการสรุป
		บำบัดแบบพื้นฐาน การพัฒนาในเรื่องสังคมและการสื่อสารดีขึ้นสำหรับเด็กที่ครอบครัวได้รับการสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญวัดโดยการตอบแบบสอบถามแต่ไม่ใช่การวัดผลพฤติกรรมทางคลินิก การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมดีขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการบำบัดสำหรับเด็กที่ได้รับการสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญ และทำให้ปัญหาความเครียดของผู้ปกครองลดลง การสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญเป็นเครื่องสำคัญมากสำหรับครอบครัวหลังจากเด็กได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นเด็กออทิสติก (Deb Keen, Donna Couzens, Sandy Muspratt and Sylvia Rodger, 2005)	การสื่อสารให้กับเด็กออทิสติก
		ความเข้มแข็งของของครอบครัวมีความสำคัญในการสร้างความเข้าใจสำหรับผู้ปกครองเด็กออทิสติกซึ่งผู้ปกครองมักจะมีความเสี่ยงที่มีความกังวลใจค่อนข้างมาก ในการเผชิญหน้ากับความเครียดในหลายเรื่อง ในการศึกษาทดลองในเรื่องความเข้มแข็งของครอบครัว การรับการสนับสนุนทางสังคม และ การรับรู้ความสามารถของตนเอง จากครอบครัวที่มีแนวโน้มมีปัญหาความกังวล จากแม่ 138 คนที่มีลูกเป็นเด็กออทิสติก อายุ 4-41 ปี ใช้การวิเคราะห์ตัวแปรคั่นกลางหลายตัว โดยการรับรู้ความสามารถของตนเองและความเข้มแข็งของครอบครัวที่เป็นตัวแปรคั่นกลางบางตัว ในการอธิบายความเชื่อโยงระหว่างสิ่งกระตุ้นให้เกิดความตึงเครียดกับ	ความต้องการด้านการสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว การสนับสนุนทางสังคม และการพัฒนาความสามารถของผู้ปกครอง

ตาราง 24 (ต่อ)

ที่	สมรรถนะ	เอกสารและงานวิจัยต่างประเทศ	ผลการสรุป
		ครอบครัวที่มีความกังวล ผู้วิจัยและผู้บำบัดได้แสดงบทบาทในด้านการสนับสนุนทาสังคมและการรับรู้ความสามารถของผู้ปกครองในการปฏิบัติการเพื่ออธิบายความสัมพันธ์ในเรื่องความเข้มแข็งของครอบครัวเกี่ยวข้องอย่างไรกับความวิตกกังวลที่น้อยกว่า (Jonathan A. Weiss, Suzanne Robinson, Stephanie Fung, Ami Tint, Philip Chalmers and Yona Lunsky, 2013)	
		งานวิจัยผลกระทบในการมุ่งบำบัดผู้ปกครองเด็กที่ได้รับการวินิจฉัยเมื่อเร็วๆนี้ว่าเป็นเด็กออทิสติก เรื่องความเครียดและสมรรถนะการดูแล รายงาผลกระทบ 2 ประการในการมุ่งบำบัดผู้ปกครองเด็กอายุ 2-4 ปี ที่ได้รับการวินิจฉัยมา 6 เดือนว่าเป็นเด็กออทิสติกในเรื่องความเครียดและสมรรถนะในการดูแล วัตถุประสงค์ของการรักษาเพื่อลดความเครียดของผู้ปกครองและเพิ่มสมรรถนะในการดูแลเด็กออทิสติกในกิจวัตรประจำวันของครอบครัว ซึ่งหลายครอบครัวได้รับการสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญโดยการประชุมเชิงปฏิบัติการและการเยี่ยมบ้าน 10 ครั้งหรือการเรียนรู้แบบนำตนเองจากการดูวิดิโอที่เป็นการบำบัดแบบพื้นฐาน การพัฒนาในเรื่องสังคมและการสื่อสารดีขึ้นสำหรับเด็กที่ครอบครัวได้รับการสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญวัดโดยการตอบแบบสอบถามแต่ไม่ใช่การวัดผลพฤติกรรมทางคลีนิค การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมดีขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการบำบัดสำหรับเด็กที่	ความต้องการในการบำบัดความเครียดการพัฒนาสมรรถนะในการดูแลเด็กออทิสติก

ตาราง 24 (ต่อ)

ที่	สมรรถนะ	เอกสารและงานวิจัยต่างประเทศ	ผลการสรุป
		ได้รับการสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญ และทำให้ปัญหาความเครียดของผู้ปกครองลดลง การสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญเป็นเครื่องสำคัญมากสำหรับครอบครัวหลังจากเด็กได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นเด็กออทิสติก (Deb Keen, Donna Couzens, Sandy Muspratt and Sylvia Rodger, 2005)	
	ด้านค่านิยม (Value)	ความอดทนของครอบครัวมีความสำคัญในการสร้างความเข้าใจสำหรับผู้ปกครองเด็กออทิสติกซึ่งผู้ปกครองมักจะมีความเสี่ยงที่มีความกังวลใจค่อนข้างมาก ในการเผชิญหน้ากับความเครียดในหลายเรื่อง ในการศึกษาทดลองในเรื่องความอดทนในครอบครัว การรับการสนับสนุนทางสังคม และการรับรู้ความสามารถของตนเอง จากครอบครัวที่มีแนวโน้มมีปัญหาความกังวล จากแม่ 138 คนที่มีลูกเป็นเด็กออทิสติก อายุ 4-41 ปี ใช้การวิเคราะห์ตัวแปรคั่นกลางหลายตัว โดยการรับรู้ความสามารถของตนเองและความอดทนในครอบครัวที่เป็นตัวแปรคั่นกลางบางตัว ในการอธิบายความเชื่อโยงระหว่างสิ่งกระตุ้นให้เกิดความตึงเครียดกับครอบครัวที่มีความกังวล ผู้วิจัยและผู้บำบัดได้แสดงบทบาทในด้านการสนับสนุนทางสังคมและการรับรู้ความสามารถของผู้ปกครองในการปฏิบัติการเพื่ออธบายความสัมพันธ์ในเรื่องความอดทนเกี่ยวข้องอย่างไรกับความวิตกกังวลที่น้อยกว่า (Jonathan A. Weiss, Suzanne Robinson, Stephanie Fung, Ami Tint, Philip Chalmers and Yona Lunsky, 2013)	การสนับสนุนทางสังคมทำให้ผู้ปกครองเกิดกำลังใจและมีความสามารถในการดูแล

ตาราง 24 (ต่อ)

ที่	สมรรถนะ	เอกสารและงานวิจัยต่างประเทศ	ผลการสรุป
	ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของตนเอง (Self Concept)	ผู้ปกครองที่มีความมั่นใจสูง เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อการสนับสนุนและเกิดความแตกต่างในการดูแลเด็กออทิสติกที่ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมในการบำบัดมากกว่า ซึ่งผลการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองทำให้เกิดผลกระทบทางบวกกับเด็กออทิสติก (Lovaas,O.I., 2003) โปรแกรมการบำบัดภาวะออทิสซึมเร็วกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับผู้ปกครองที่ไม่มีสมรรถนะในการจัดการกับปัญหาของเด็กออทิสติกนอกจากนี้ ผลกระทบจากการรับรู้ความสามารถที่เพิ่มขึ้นทำให้เกิดความสุขในการดูแลเด็กและมีสุขภาพจิตที่ดีขึ้น (Hastings, R.P. and Brown,T., 2002) ความอดทนของครอบครัวมีความสำคัญในการสร้างความเข้าใจสำหรับผู้ปกครองเด็กออทิสติก ซึ่งผู้ปกครองมักจะมีความเสี่ยงที่มีความกังวลใจค่อนข้างมาก ในการเผชิญหน้ากับความเครียดในหลายเรื่อง ในการศึกษาทดลองในเรื่องความอดทนในครอบครัว การรับการสนับสนุนทางสังคม และการรับรู้ความสามารถของตนเอง จากครอบครัวที่มีแนวโน้มมีปัญหาความกังวล จากแม่ 138 คนที่มีลูกเป็นเด็กออทิสติก อายุ 4-41 ปี ใช้การวิเคราะห์ตัวแปรคั่นกลางหลายตัว โดยการรับรู้ความสามารถของตนเองและความอดทนในครอบครัวที่เป็นตัวแปรคั่นกลางบางตัว ในการอธิบายความเชื่อโยงระหว่างสิ่งกระตุ้นให้เกิดความตึงเครียดกับครอบครัวที่มีความกังวล ผู้วิจัยและผู้บำบัดได้แสดงบทบาทในด้านการสนับสนุนทาง	ความต้องการเกี่ยวภาพลักษณ์ในด้าน ความมั่นใจ การมีส่วนร่วมในการบำบัด การพัฒนาความสามารถที่เพิ่มขึ้น ความสุขในการดูแลเด็ก ความอดทน และสุขภาพจิตที่ดี

ตาราง 24 (ต่อ)

ที่	สมรรถนะ	เอกสารและงานวิจัยต่างประเทศ	ผลการสรุป
		สังคมและการรับรู้ความสามารถของผู้ปกครองในการปฏิบัติการเพื่ออธิบายความสัมพันธ์ในเรื่องความอดทนเกี่ยวข้องอย่างไรกับความวิตกกังวลที่น้อยกว่า (Jonathan A. Weiss, Suzanne Robinson, Stephanie Fung, Ami Tint, Philip Chalmers and Yona Lunsky, 2013)	
4	ด้านแรงจูงใจ (Motive)	โปรแกรมสำหรับเด็กออทิสติกโดยเฉพาะอย่างยิ่งโปรแกรมการบำบัดพฤติกรรมต้องพยายามดึงการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเมื่อมีส่วนร่วมในการบำบัดพฤติกรรมเด็กออทิสติกทำให้ผู้ปกครองเกิดการรับรู้ความสามารถของตนเอง ซึ่งเป็นแปรพยากรที่มีอิทธิพลต่อการเข้ามามีส่วนร่วมในการรักษาเด็กออทิสติก (Solish,A. and Perry, 2008)	ความต้องการด้านการมีส่วนร่วมและการรับรู้ความสามารถของตนเอง
5	บุคลิกลักษณะประจำตัว (Trait)	ผู้บำบัดที่ทำงานร่วมกับครอบครัวของเด็กออทิสติกมักจะสังเกตเห็นว่าผู้ปกครองที่มีสมรรถนะที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วมีแนวโน้มที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อพัฒนาการของเด็กและได้รับอนุญาตให้ออกจากโปรแกรมการบำบัดภาวะออทิสซึมเร็วกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับผู้ปกครองที่ไม่มีสมรรถนะในการจัดการกับปัญหาของเด็กออทิสติกนอกจากนี้ผลกระทบจากการรับรู้ความสามารถที่เพิ่มขึ้นทำให้เกิดความสุขในการดูแลเด็กและมีสุขภาพจิตที่ดีขึ้น (Hastings, R.P. and Brown, T., 2002)	ความต้องการด้านการพัฒนาบุคลิกประจำตัวผู้ปกครอง การพัฒนาสมรรถนะให้เกิดอย่างรวดเร็ว การพัฒนาความสามารถ การมีสุขภาพจิตที่ดี

ตาราง 24 (ต่อ)

ที่	สมรรถนะ	เอกสารและงานวิจัยต่างประเทศ	ผลการสรุป
		งานวิจัยหลายฉบับให้ความสนใจที่ศึกษาสมรรถนะในการเลี้ยงดูในครอบครัวที่มีเด็กมีปัญหาพัฒนาการได้พบว่า ตัวแปรจากการประเมินผลทางจิตวิทยาในเรื่อง ความกังวลใจและเปรียบเทียบกับการวัดสมรรถนะผู้ปกครอง การเปรียบเทียบชี้ให้เห็นว่าแม่ของเด็กที่มีปัญหาพัฒนาการมีสรรถนะในการดูแลที่ดีกว่าแม่ของเด็กที่ไม่มีปัญหาพัฒนาการโดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงของการดูแลเด็กในวัยทารก (Gowen, Johnson-Martin, N., Goldman, B.D. and Appelbaum, M., 1989) ผู้ปกครองที่มีความสามารถในการดูแลเด็กออทิสติกต่ำนั้นคือเกิดผลกระทบในการดำเนินชีวิตมันไม่ใช่เฉพาะแต่ผลกระทบจากการดำเนินชีวิตผู้ปกครองเท่านั้นแต่มันจะเกิดผลกระทบกับลูกของพวกเขาด้วยมันคือสิ่งสำคัญที่ชี้ให้เห็นว่าผลกระทบของการรับรู้ความสามารถในตนเองต่ำแสดงถึงความต้องการจำเป็นของงานวิจัยและการประเมินโปรแกรมในแง่ของสังคมวิทยา (Ontai, L. and Sano, Y., 2008) ความเข้มแข็งของของครอบครัวมีความสำคัญในการสร้างความเข้าใจสำหรับผู้ปกครองเด็กออทิสติกซึ่งผู้ปกครองมักจะมีความเสี่ยงที่มีความกังวลใจค่อนข้างมาก ในการเผชิญหน้ากับความเครียดในหลายเรื่อง ในการศึกษาทดลองในเรื่องความเข้มแข็งของครอบครัว การรับการสนับสนุนทางสังคม และการรับรู้ความสามารถของตนเอง	ความเข้มแข็งของครอบครัว ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่าผู้ปกครองและเด็ก พฤติกรรมการดูแลที่ดี ทักษะในการปรับพฤติกรรม

ตาราง 24 (ต่อ)

ที่	สมรรถนะ	เอกสารและงานวิจัยต่างประเทศ	ผลการสรุป
		จากครอบครัวที่มีแนวโน้มมีปัญหาความกังวล จากแม่ 138 คนที่มีลูกเป็นเด็กออทิสติก อายุ 4-41 ปี ใช้การวิเคราะห์ตัวแปรคั่นกลางหลายตัว โดยการรับรู้ความสามารถของตนเองและความเข้มแข็งของครอบครัวที่เป็นตัวแปรคั่นกลางบางตัว ในการอธิบายความเชื่อโยงระหว่างสิ่งกระตุ้นให้เกิดความตึงเครียดกับครอบครัวที่มีความกังวล ผู้วิจัยและผู้บำบัดได้แสดงบทบาทในด้านการสนับสนุนทาสังคมและการรับรู้ความสามารถของผู้ปกครองในการปฏิบัติการเพื่ออธิบายความสัมพันธ์ในเรื่องความเข้มแข็งของครอบครัวเกี่ยวข้องอย่างไรกับความวิตกกังวลที่น้อยกว่า (Jonathan A. Weiss, Suzanne Robinson, Stephanie Fung, Ami Tint, Philip Chalmers and Yona Lunsky, 2013) ความชัดเจนในโปรมแกรมการดูแลทำให้เกิดการเพิ่มขึ้นของคุณภาพความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองในการฝึกปฏิบัติทักษะใหม่กับเด็กออทิสติก ซึ่งแสดงผลอย่างมากต่อพฤติกรรมของเด็กและพฤติกรรมการดูแลและทักษะของผู้ปกครอง (Kaminski, Valle, Fiene and Boyle, 2008)	

จากตารางพบว่า ทักษะที่จำเป็นสำหรับผู้ปกครองคือ การมีส่วนร่วม ในการพัฒนาเด็กออทิสติกด้านทักษะสังคมและการสื่อสาร การปรับพฤติกรรม โดยการฝึกอบรมและการสอนงาน การสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญ การเยี่ยมบ้านการเรียนรู้แบบนำตนเอง การดูจากวิดีโอ การพัฒนาสมรรถนะผู้ปกครองพร้อมกับการพัฒนาเด็กออทิสติกการบำบัดผู้ปกครองแบบเจอกันต่อหน้า การ

นำตนเอง การบำบัดโปรแกรมตามปัญหาของเด็ก ผู้ปกครองต้องการเรียนรู้ในโปรแกรมการสื่อสาร การปฏิสัมพันธ์ทางสังคม การมีส่วนร่วมและการทำงานร่วมกับผู้เชี่ยวชาญ ความรู้ในการพัฒนาสมรรถนะผู้ปกครองเด็กออทิสติกในการปรับพฤติกรรมและการสื่อสารทางสังคมได้จากการอบรมผู้ปกครอง การสอนงาน การสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญ การเรียนรู้แบบนำตนเองการดูวิ ดีโอ ผู้ปกครองต้องการความรู้เรื่องการพัฒนาทักษะการสื่อสารทางสังคม โปรแกรมสำหรับฝึกอบรมผู้ปกครองมีแบบการเจอกันต่อหน้า การนำตนเอง โปรแกรมที่กำหนดจากปัญหาพฤติกรรมของเด็ก ผู้ปกครองต้องการโปรแกรมการสื่อสาร และการมีส่วนร่วม ความต้องการบำบัดด้านความเครียดและแก้ปัญหาพฤติกรรมร่วมกันทั้งครอบครัว ความต้องการผู้ปกครองในการลดปัญหาความเครียดของผู้ปกครอง เพิ่มสมรรถนะในการดูแลในเรื่องกิจวัตรประจำวัน การพัฒนาทักษะสังคมและการสื่อสารให้กับเด็กออทิสติก ความต้องการด้านการสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว การสนับสนุนทางสังคม และการพัฒนาความสามารถของผู้ปกครอง ความต้องการในการบำบัดความเครียด การพัฒนาสมรรถนะในการดูแลเด็กออทิสติก การสนับสนุนทางสังคมทำให้ผู้ปกครองเกิดกำลังใจและมีความสามารถในการดูแลความต้องการเกี่ยวภาพลักษณ์ในด้าน ความมั่นใจ การมีส่วนร่วมในการบำบัด การพัฒนาความสามารถที่เพิ่มขึ้น ความสุขในการดูแลเด็ก ความอดทน และสุขภาพจิตที่ดี ความต้องการด้านการมีส่วนร่วมและการรับรู้ความสามารถของตนเอง ความต้องการด้านการพัฒนาบุคลิกประจำตัวผู้ปกครอง การพัฒนาสมรรถนะให้เกิดอย่างรวดเร็ว การพัฒนาความสามารถ การมีสุขภาพจิตที่ดี ความเข้มแข็งของครอบครัวความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ปกครองและเด็ก พฤติกรรมการดูแลที่ดี ทักษะในการปรับพฤติกรรม

จากตารางพบว่า สมรรถนะของผู้ปกครองต้องร่วมมือกับครูในการพัฒนาทักษะการปรับพฤติกรรม การสื่อสารทางสังคมการบูรณาการรับความรู้สึก(Sensory Integration/SI) และทักษะในการควบคุมอารมณ์ของผู้ปกครอง และมีความรู้ในกระบวนการปรับพฤติกรรม การสื่อสารทางสังคม วิธีการดูแลเด็กออทิสติก การพัฒนาทัศนคติด้านบวก ความเข้มแข็งของครอบครัว ค่านิยมในการมีส่วนร่วมกับครูหรือผู้เชี่ยวชาญในการพัฒนาเด็กออทิสติกความมั่นใจในการลงมือปฏิบัติการปรับพฤติกรรมเพื่อให้เด็กฟังคำสั่งเข้าใจการสร้างกำลังใจให้กับตนเองผู้ปกครองมีบุคลิกขยันและอดทน

ภาคผนวก ค

ตรวจสอบร่างรูปแบบ (ขาดหน้านี้)

ผู้เชี่ยวชาญสาขาวิจัยและการประเมินผล : ผมมองผลลัพธ์ของโมเดล หรือ โปรแกรม ว่าเป็นไปได้ถึงแม้ว่าจะใช้สมรรถนะทั้ง 5 ด้านก็ตามเพราะผลลัพธ์ (OUT COME) มันไม่ได้ใหญ่โตอะไร มันคือ พฤติกรรมปัญหาที่ขัดขวางการเรียนรู้ นิดเดียวเอง ผู้ปกครองมีความรู้ในการแก้พฤติกรรมเหล่านี้ อาจไม่ต้องมีความรู้อะไรมากมาย ทำให้เด็กมองหน้าคน สบตาคน และเรื่องความสนใจให้เด็กตอบสนองได้อย่างนี้ อาจไม่ต้องลงลึกมากมาย แรงจูงใจทิ้งไม่ได้เพราะว่าตัวผู้ปกครองถ้าไม่มีแรงจูงใจก็ไม่มาตั้งแต่ต้น ด้านทัศนคติ(Attitude) ต้องสร้างก่อน

ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา : แต่เรื่องการสร้างแรงจูงใจ มีการเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มทดลองที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง(try out) เครื่องมือทำมาหลายปีก็ยังไม่สำเร็จ

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวิจัย: ไม่รู้ล่ะ ให้ผู้วิจัยไปถอดบทเรียนในช่วงทดลองใช้กับกลุ่มย่อยๆเพื่อหาข้อบกพร่องและฝึกการแก้ปัญหาและเป็นการประเมินงานวิจัยเบื้องต้นว่าจะมีคุณค่า (Pilot Study) กับ ผู้ปกครอง 6 คน และต้องถอดบทเรียนตรงนี้มาให้ชัดให้ได้

ผู้เชี่ยวชาญด้านกิจกรรมบำบัด : การปรับพฤติกรรมแล้วควบคุมให้เด็กฟังคำสั่งภายใน 30 นาทีแรกมันสามารถซื้อใจผู้ปกครองได้ซึ่งปัญหามันเริ่มจากผู้ปกครองไม่เข้าใจและสับสนเมื่อไม่เห็นการเปลี่ยนแปลงจะรู้สึกว่ารักษาแล้วไม่ได้อะไรขึ้นมา แล้วจะหยุดการช่วยเหลือลง แต่เมื่อใดก็ตามมีคนอธิบายแล้วทำให้ผู้ปกครองเข้าใจว่าพฤติกรรมแก้ไขได้และทำตามได้ ผู้ปกครองจะมีแรงจูงใจมีทัศนคติในการพาเด็กมารับการรักษาแล้วการปรับพฤติกรรมเด็กให้ฟังคำสั่งเด็กต้องดีขึ้นจริงๆ แต่ต้องระบุ กรณี(CASE) ที่ต้องการอายุเท่าไร? ระดับการศึกษาผู้ปกครองเท่าไร?

ผู้เชี่ยวชาญสาขาวิจัยและการประเมินผล : เพราะฉะนั้น ตัวขวามือสุดไม่ใช่ละพฤติกรรมที่เป็นปัญหาที่ขัดขวางการเรียนรู้ ไม่มองหน้า ไม่สบตา ขาดความสนใจ ซน ไม่อยู่นิ่ง ควบคุมตนเองไม่ได้ ไม่ฟังคำสั่ง นี่คือพฤติกรรมที่ต้องการให้ผู้ปกครองทำร่วมกับครู นี่คือ ผลลัพธ์ (OUT COME) ที่เกิดขึ้นกับตัวเด็ก ส่วนผลผลิต(OUT PUT) สิ่งที่เราจะให้เกิดขึ้นในตัวผู้ปกครองคือ สมรรถนะ แต่ต้องดูให้ดีว่าในคำบางคำ เช่น คำว่า “นิสัย” ต้องเปลี่ยน เป็น คำว่าคุณลักษณะ หรือ บุคลิกลักษณะประจำตัว และต้องการการมีส่วนร่วมหรือไม่ เพราะการมีส่วนร่วม คือ ผลผลิต(OUT PUT) ตัวที่สอง ที่เราต้องการจะให้เกิด จุดมุ่งหมายและเป้าหมายที่เราต้องการให้เกิดขึ้นทันทีคือ สมรรถนะผู้ปกครอง 5 ด้าน รวมถึงการมีส่วนร่วมด้วย เป้าหมายระยะยาวหน่อยคือการปรับพฤติกรรมเด็กเราคาดหวังว่าผู้ปกครองเกิดสมรรถนะตรงนี้แล้วสามารถกลับปรับพฤติกรรมกับเด็ก แล้วเด็กมีพฤติกรรมเหล่านี้ดีขึ้นผลลัพธ์ (OUT COME) เราจะเขียนไว้ในเป้าหมายของ รูปแบบ (MODEL) เมื่อเรามีเป้าหมาย ผลผลิต(OUT PUT) และผลลัพธ์(OUT COME) ที่ชัดเจนแล้ว เราจึงย้อนกลับมาที่ข้างซ้าย ว่าเราจะทำให้เกิดสิ่งเหล้านี้ได้อย่างไร พุทธิพิสัยหรือพฤติกรรมการเรียนรู้เกี่ยวกับสติปัญญา(COGNITIVE) และจิตพิสัยหรือพฤติกรรมการเรียนรู้เกี่ยวกับจิตใจ (AFFECTIVE) จะเกิดอย่างไร อะไรก่อนสมรรถนะอะไรทำให้เกิดอะไร(COGNITIVE) ทำให้เกิด (AFFECTIVE) หรือ AFFECTIVE ทำให้เกิด(COGNITIVE) เราต้องวิเคราะห์แล้วใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ผู้ใหญ่(Adult Learning) เอาทฤษฎีที่เราใช้มาวิเคราะห์ ว่าอะไรทำให้เกิดอะไร เช่น ถ้าเราเชื่อว่า (COGNITIVE) ทำให้เกิดAFFECTIVE เราก็จะไม่พัฒนา AFFECTIVE ก่อน แต่ถ้าเราเชื่อว่าเกิดขึ้นพร้อมๆกัน เกิดความรู้จากการเข้าใจแล้วลงมือปฏิบัติแล้วจึงค่อยปรับเปลี่ยนความคิดของเขาว่าพฤติกรรมเด็กแก้ได้นะ มันก็จะเกิดขึ้นพร้อมๆกันก็ต้องออกแบบกิจกรรมในโปรแกรมให้ดีสุดท้ายกิจกรรมในโปรแกรมต้องสนองให้เกิด ผลผลิต(OUT PUT) ให้ครบทุกตัวซึ่งเป็นสมรรถนะในตัวผู้ปกครองและผลผลิต(OUT PUT) ที่เป็นการมีส่วนร่วมระหว่างผู้ปกครองกับครู เราต้องออกแบบ (Design) ว่ากิจกรรมทั้งหมดเกิดสิ่งเหล่านี้ได้จริงหรือไม่ ถ้ามันเกิดได้จะเรียกว่า โมเดล โปรแกรม หลักสูตร ผมไม่ติดใจอะไร มันก็มีความสอดคล้องอยู่ในตัวมันเอง ปรับตัวแปรต่างๆ ในโมเดลให้ชัดขึ้น ส่วนใหญ่แล้วอาจเป็นความรีบเร่งหรือเปล่าไม่รู้ หรือเป็นการด่วนสรุปเอาเอง คุณอยากอบรมก็อบรม อยากทำกิจกรรมอย่างนี้ ไม่ใช่เหตุผลเชิงวิชาการที่เกิดจากข้อค้นพบ เช่น ไม่ใช่มาจากเฟสที่ 1 ไม่ใช่มาจากการสังเคราะห์แนวคิด ไม่ใช่มาจากการการทบทวน(Review) บทที่ 2 แต่มาจากความคิดเห็นของผู้วิจัยร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งมันจะทำให้เวลาสอบวิทยานิพนธ์แล้วอธิบายยากเพราะฉะนั้นต้องอธิบายให้ได้ว่าข้อมูลที่เกิดขึ้นตรงส่วนนี้มันเกิดจากข้อมูลในส่วนไหน สารสนเทศ(Information) จากการสังเคราะห์บทที่ 2 หรือ เกิดขึ้นจากการค้นพบในเฟสที่ 1 หรือทั้ง

สองอย่างรวมกัน ข้อมูลที่เกิดในรูปแบบนี้มันเกิดจากข้อมูลในส่วนใดและมีข้อมูลครบถ้วนหรือไม่ พฤติกรรมที่เป็นปัญหาขัดขวางการเรียนรู้อยู่ๆก็ลอยขึ้นมา แต่เราไม่ได้เขียนในความเป็นมา เราไม่ได้บอกว่านี่คือปัญหา ในเชิง ผลลัพธ์ (OUT COME) ของเด็กและเป็นแรงจูงใจให้เกิดการวิจัยปัญหาพฤติกรรมของเด็กแก้ไขโดยครูในโรงเรียนอย่างเดียวไม่พอต้องผู้ปกครองมีส่วนร่วม ครูและผู้ปกครองว่าปัจจุบันมีปัญหาการมีส่วนร่วมนี้เกิดขึ้นไม่ได้เพราะผู้ปกครองขาดสมรรถนะอะไร?เราไม่ได้เชื่อมโยง การจะพัฒนาสมรรถนะนี้ต้องใช้วิธีการอย่างไร วิธีคิดอย่างเป็นระบบ ถ้าเราพูดตรงนี้เชื่อมโยงได้หมดตั้งแต่ความเป็นมาก็จะเห็นที่มาของวิธีคิดอย่างเป็นระบบ จะเจาะถามตรงไหนก็สามารถอธิบายเชื่อมโยงได้ทั้หมดส่วนสำคัญ

ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน : พฤติกรรมที่ขัดขวางการเรียนรู้ที่จริงแล้วมีคำเหล่านี้มีอยู่แล้วในแบบคัดกรองของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษในเรื่อง พฤติกรรม อารมณ์ การสื่อสาร ให้ใช้คำจากแบบคัดกรองของ ของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานน่าจะดีกว่าเราะทำในรูปแบบทางการศึกษามากกว่าทางการแพทย์

ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา : ถ้าผมเป็นผู้วิจัยผมจะผมวิจัยทั้งหมด 5 เรื่อง จากสมรรถนะ 5 ด้าน และตั้งโจทย์วิจัยเรื่องละ 1 ด้าน เพราะแต่ละเรื่องเป็นเรื่องใหญ่และในแต่ละเรื่องมีทักษะย่อยๆอีกที่ต้องพัฒนา คงเรื่องเรื่องใหญ่มากสำหรับเรื่องเหล่านี้

ผู้เชี่ยวชาญด้านกิจกรรมบำบัด : แค่เรื่องการเข้าใจ และการการใช้ภาษา ก็มีเรื่องที่ต้องพัฒนาหลากหลาย รวมถึงการปรับพฤติกรรมสำหรับผู้ปกครอง ดังนั้นแค่เรื่องเดียวก็มีเรื่องให้ทำเยอะมากแล้ว

ผู้ดำเนินรายการ : ขออนุญาตสรุปในช่วงแรก ทั้งหมดจุดเริ่มต้นในเรื่องของนิยามศัพท์ Key word ของคำว่าสมรรถนะก่อน ถ้าเรายึดกรอบของเดวิด แมคเคอร์แลน แน่นอนแล้วในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยต้องไปดูสภาพก่อน สภาพสมรรถนะของผู้ปกครองตอนนี้เป็นอย่างไร และเขามีปัญหาจุดไหน และลงลึกจำทำให้แนวทางการสร้างเครื่องมือที่จะนำไปพัฒนามันจะแคบลง ทำให้เห็นแนวทางในการแก้ปัญหา อีกเรื่องคือขอบเขตของกลุ่มตัวอย่างแหล่งศึกษาต้องระบุว่าเป็นศูนย์การศึกษาพิเศษ ระดับเขตการศึกษา เพราะว่ามีคุณสมบัติแตกต่างจากที่อื่น คุณลักษณะของผู้ปกครอง คุณลักษณะของเด็กออทิสติก ที่ผู้ทรงเสนอว่าควรจะมีเพิ่มเข้าไปในขอบเขตการวิจัย

รวมทั้งคำ/ภาษาควรปรับให้เหมาะสมกับทางการศึกษามากกว่าทางการแพทย์เพื่อให้เหมาะสมกับสิ่งที่กำลังศึกษาอยู่ควรมองต่อไปในเรื่องของรูปแบบ หรือโปรแกรม หรือ เครื่องมือ ผู้วิจัยควรให้ความสำคัญกับผลผลิต (OUT PUT) ของเป้าหมาย คือผู้ปกครองเด็กออทิสติกเกิดสมรรถนะ และผลผลิต (OUT PUT) การมีส่วนร่วมระหว่าผู้ปกครองกับครู เป้าหมายในการวิจัยในครั้งนี้คือเราสร้างอะไรขึ้นมาสักอย่างหนึ่งเพื่อพัฒนาสมรรถนะผู้ปกครอง สมรรถนะให้ผู้วิจัยย้อนไปดูอีกครั้งหนึ่งว่าสภาพ ปัญหา และ ความต้องการที่แท้จริงมันคืออะไร มันอาจจะไม่ใช่ทั้งหมดใน 5 ด้าน ก็ได้ คือ Ranking หาความสำคัญ ความจำเป็นเร่งด่วน เรื่องใดเรื่องหนึ่งแล้วลงลึกในเรื่องนั้นไปเลย โดยระยะเวลาของโปรแกรมเราก็น่าจะดู งานที่เคยทำมาแล้วว่าใช้ระยะเวลานั้นควรจะเป็นอย่างไรจึงจะเหมาะสม หมายถึงว่ากี่เดือน แล้วระยะเวลายาวนานของแต่ละโปรแกรมในการปรับพฤติกรรมมันมีความมากน้อยอย่างไร ผู้ทรงมีอะไรเพิ่มเติมอีกหรือไม่

ผู้เชี่ยวชาญสาขาวิจัยและการประเมินผล : ขออนุญาตเสริมจะได้ใช้เป็นทางออก ถ้าเราดูในภาพ เราอาจใช้คำว่ารูปแบบเหมือนเดิมก็ได้ แล้วไปนิยามว่ารูปแบบนี้คือโปรแกรม ซ้ายสุดที่เขียนว่าหลักสูตรและชุดฝึกอบรมเปลี่ยนเป็นโปรแกรมที่มีกิจกรรมการมีส่วนร่วมในการอบรม หรือกิจกรรมจัดการเรียนรู้อะไรก็แล้วแต่ลูกศรไม่ควรจะวิ่งตรงไปที่สมรรถนะมันควรจะวิ่งผ่านการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียน ฉะนั้นการมีส่วนร่วมอาจไม่ใช่ผลผลิต(OUT PUT)แต่อาจจะกลายเป็นกิจกรรมหรืออาจจะเป็นแนวคิดที่ใช้ในการพัฒนาตัวผู้ปกครองที่ท่านอาจารย์ชัยวัฒน์ เสนอ

ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา: การมีส่วนร่วมมากำหนดเป็นแนวคิดในการออกแบบกิจกรรม

ผู้เชี่ยวชาญสาขาวิจัยและการประเมินผล : การมีส่วนร่วมเป็นแนวคิดในการกำหนดกิจกรรมโดยใช้การพัฒนาสมรรถนะผู้ปกครองโดยมีกิจกรรมการมีส่วนร่วมมี ผลผลิต(OUT PUT) คือสมรรถนะผู้ปกครอง ให้ผู้วิจัยลองไปตัดสินใจดูนะครับ ซึ่งผลผลิต(OUT PUT) ส่งผลถึงผลลัพธ์ (OUT COME) คือ พฤติกรรมเด็กซึ่งพฤติกรรมที่เราสนใจคือพฤติกรรมขัดขวางการเรียนรู้ อาจารย์วิเชียรเสนอให้ใช้คำของ ส.พ.ฐ. ให้ไปดูคำมันมีเยอะ ถ้าทำทั้งหมดออมามีปัญหา ขอเสนอ มติที่ประชุมนี้ได้หรือไม่ ว่าเลือกพฤติกรรมการฟังคำสั่งเพราะมีปัญหามากที่สุด เพราะขัดขวางการเรียนรู้ ซึ่งหากทำตามกระบวนการนี้ก็เป็นกระบวนการวิจัยกระบวนการหนึ่งที่ทำให้ได้ ผลลัพธ์ (OUT COME) เล็กลงมาคือเด็กสามารถฟังคำสั่งได้ เมื่อ ผลลัพธ์ (OUT COME) เล็กปุ๊บ สมรรถนะเล็กตามไปด้วย SCOPE ของ ผลลัพธ์ (OUT COME) แค่การปรับพฤติกรรมให้เด็กเชื่อฟังคำสั่ง

สมรรถนะของผู้ปกครองก็จะเล็กตามไปด้วย ความรู้ในการปรับพฤติกรรมให้เด็กเชื่อฟังคำสั่งก็จะน้อยลง ทักษะก็จะน้อยลง การสร้างแรงจูงใจต่างๆจะทำให้น้อยลง ส่วนจะทำให้ครบ 5 ตัวหรือไม่อาจใช้ความต้องการจำเป็น (Need Assessment) ในการกำหนดก็ได้ หรือ ผลลัพธ์ (OUT COME) เล็กอาจทำทั้งหมดจะได้เป็นโมเดลที่มีตัว Process เป็นโปรแกรมที่มีการมีส่วนร่วมครูผู้ปกครองที่ทำให้เกิด ผลผลิต(OUT PUT)T คือสมรรถนะส่งผลไปยังผลลัพธ์ (OUT COME) คือตัวเด็กพฤติกรรมการฟังคำสั่งโมเดลก็จะชัดเจนยิ่งขึ้น และกระชับมากขึ้นกิจกรรมต่างๆก็จะออกแบบง่ายขึ้น

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตร คนที่ 1 : ในเฟสแรกถ้าเราใช้คำว่าความต้องการจำเป็นทุกอย่างไม่ใช่ความต้องการจำเป็น มีความต้องการจำเป็นที่สำคัญอันดับ 1 ทำให้รู้ว่าสมรรถนะผู้ปกครองคืออะไร? ที่จำเป็นที่สุดไม่ต้องทำทุกอย่าง อันที่ 2 คือ คำว่ารูปแบบมันมีองค์ประกอบของรูปแบบ ประกอบด้วยอะไรบ้าง ต้องมีหลักกี่ แนวคิด ทฤษฎี เป้าหมาย กิจกรรม สื่อ แหล่งเรียนรู้ที่ใช้ในรูปแบบต้องมี วิธีการวัดและประเมินผลที่เกิดขึ้นกับรูปแบบ ผลที่เกิดขึ้นจากรูปแบบเขียนมาแค่นี้แต่ไม่มีองค์ประกอบของรูปแบบ

ผู้วิจัย : ขออนุญาตอาจารย์นะคะ ผู้วิจัยมีเอกสารองค์ประกอบของรูปแบบ ซึ่งต่อจากรูปแบบ คือ เอกสารหมายเลข 3 ค่ะ

ผู้ดำเนินรายการ : อยู่ด้านหลังเอกสารหมายเลข 2 อยู่ชุดเดียวกันกับเอกสารหมายเลข 2 ค่ะ

ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา : ภาพนี้คือรูปแบบหรืออะไร

ผู้วิจัย : รูปแบบค่ะ

ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา : อันนี้คือองค์ประกอบของรูปแบบ ในองค์ประกอบรูปแบบนี้ไม่ปรัชญา ดังนั้นปรัชญาของรูปแบบไม่มีละ ให้ตัดออก มีวัตถุประสงค์ เป้าหมาย มีกระบวนการหรือว่าตัวกิจกรรมในรูปแบบ มีการประเมินผลของรูปแบบ ความสำเร็จของรูปแบบ ในนี้มีเกือบครบละแต่ต้องปรับนิดหนึ่ง

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษาพิเศษ : ก่อนทฤษฎีน่าจะมีการศึกษาความต้องการจำเป็นของผู้ปกครองและของเด็กคือมีปัญหาเกิดขึ้นก่อนและมีทฤษฎีอะไรมาเสริมข้างบนอาจมาใช่ทฤษฎีของผู้ปกครองถ้าเราจะศึกษาความต้องการจำเป็นของเด็กด้วย อย่างที่ว่าปัญหาของเด็ก 4-5 ตัว ปัญหาพฤติกรรม ปัญหาสังคม ปัญหาการสื่อสาร ศึกษาความต้องการจำเป็นของทั้งผู้ปกครองและของเด็กทฤษฎีของเด็กด้วยหรือไม่ ก่อนที่จะนำไปสู่สมรรถนะของผู้ปกครองผลก็จะได้เกิดขึ้นกับเด็ก

ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา : ตัวนี้คือรูปแบบ หรือจะนำไปอยู่ในอีกตัวหนึ่ง คือ Conceptual Framework ของงานวิจัยหรือเปล่า อยู่ในช่วงกระบวนการวิจัย คืองานที่เราจะดำเนินการหา Need Assessment

ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน : ก่อนวิ่งลงสู่รูปแบบเป็นแนวคิดโปรแกรมการศึกษาและเราใช้การมีส่วนร่วมกับผู้ปกครองเป็นหลัก ข้างบนน่าจะมีกรอบแนวคิดโปรแกรมการศึกษา

ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา : หาทฤษฎีการมีส่วนร่วม(Participation) เอามาใส่ การมีส่วนร่วมมีอะไรบ้าง ร่วมตั้งแต่ คิด วางแผน ร่วมทำ ร่วมประเมินแสดงว่าถ้ามีการร่วมแบบนี้ ในโปรแกรมเราต้องมีบอกว่าให้ร่วมตรงไหนบ้าง ในระหว่างนั้นเราก็ใส่ความรู้เข้าไป ร่วมอย่างไม่เป็นทางการ และหลังจากนั้นเราก็บอกว่าไหนลองไปดูเด็กของเราซิ หลังจากวางแผนฝึกเด็ก เมื่อฝึกๆไปก็ให้มีส่วนร่วมในการประเมิน เอาการมีส่วนร่วมไปใช้ในโปรแกรม

ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษ : กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ปกครองที่เราบอกว่าน่าจะเป็นผู้ปกครองในศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา ที่มีหอพักการดูแลเด็กร่วมกับครูในกกนักเรียน วิธีการในนี้คือผู้ปกครองเขาต้องเข้าไปร่วมในการดูแลเด็กในชั้นเรียนใช่หรือไม่ หลังจากนั้นเขากลับไปที่พักเรามีกิจกรรมอะไรในที่พักหรือไม่ กรณีที่ถามคือในกรณีผู้ปกครองที่ไป-กลับ และพักที่บ้านเขาสามารถกลับ และพักที่บ้านเขาสามารถมาได้หรือไม่ กลับไปบ้านผู้ปกครองก็ดูแลได้ ดังนั้นผู้ปกครองในรูปแบบนี้ก็ไม่จำเป็นว่าต้องเป็นศูนย์เขตเท่านั้น เป็นใครก็ได้เป็นกลุ่มเป้าหมายตรงไหนก็ได้ที่ผู้ปกครองมาที่ศูนย์ มาเข้าทำงานกับครูและกลับไปบ้านต้องเป็นผู้ดูแลเพื่อไปดูว่าผู้ปกครองที่ดูแลที่หอพัก ที่นี้ถ้ามีกิจกรรมอะไรสำหรับผู้ปกครองเพื่อไปดูว่าผู้ปกครองขาด ถ้าอย่างนั้นก็ทำกับเด็กที่อยู่ที่บ้านไม่ได้ มีที่ต้องดูตอนกลางคืน ตอนเย็น ในช่วงที่พาเด็กกลับที่พัก ถ้าไม่มี

กลุ่มเป้าหมายเราก็จะกว้างขึ้น ก็ไม่จำเป็นต้องเป็นศูนย์เขตอย่างเดียว ดังนั้นในรูปแบบนี้กลุ่มเป้าหมายจะครอบคลุมศูนย์การศึกษาพิเศษระดับจังหวัดด้วย

ภาคผนวก ง

ชุดฝึกอบรมการพัฒนาสมรรถนะผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก โปรแกรมที่ 1 โปรแกรมเริ่มต้น (Starting Program) ประกอบด้วย 8 เรื่อง

1. การพัฒนาทัศนคติและแรงจูงใจผู้ปกครอง
2. การปรับพฤติกรรม
3. การกระตุ้น SI
4. การพัฒนาทักษะเคลื่อนไหว
5. การพัฒนาทักษะการรับรู้ภาษาและการใช้ภาษา
6. การพัฒนาทักษะอารมณ์ สังคม
7. การพัฒนาทักษะการช่วยเหลือตนเอง
8. ทักษะกล้ามเนื้อเล็กและสติปัญญา

(สำหรับผู้ที่สนใน สามารถขอรายละเอียดเกี่ยวกับโปรแกรม ได้ที่ผู้วิจัยโดยตรง)